ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 193 (4443) П'ЯТНИЦЯ, 10 ЖОВТНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНіКА

Щоб вибори 7 грудня були демократичні

Ранкове засідання 9 жовтня

Зареєструвалося 242 народних депутати. «Нас усе менше і менше, але цьому є логічне пояснення», — зауважив Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк. Він повідомив: оскільки Президент України видав указ і оголосив про дострокове припинення повноважень Верховної Ради шостого скликання, тепер треба провести дострокові вибори. А щоб позачергові вибори були демократичні і профінансовані, для цього, наголосив Голова Верховної Ради, парламент повинен прийняти відповідні законодавчі акти. Щоб ні в кого не склалося враження, що можуть бути оскаржені результати виборів — чи окремі протоколи, чи волевиявлення українського народу. Отож треба напрацювати пакет законодавства, зазначив глава парламенту і запросив керівників фракцій на консультації, щоб прийняти узгоджене рішення: підготувати юридичну процедуру проведення дострокових виборів.

О 12.30, оскільки перемовини лідерів фракцій ще не завершилися, Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович закрив ранкове пленарне засідання й оголосив перерву до 16 години.

Голова Верховної Ради привітав із ювілеєм народного депутата Юрія Бойка.

Юліана ШЕВЧУК.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 2-Й СТОР.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У НОМЕР:

У Будапешті обговорюють питання нашого членства в НАТО

Неформальна зустріч міністрів оборони країн НАТО відкрилася вчора в Будапешті. Для участі у дводенному форумі прибуло 42 офіційні делегації, загальна кількість гостей, за даними ІТАР-ТАКС, сягає 700 осіб. Українську делегацію очолює Юрій Єхануров. Військове керівництво НАТО обговорить не лише прийом у свої лави нашої держави та Грузії, про який напередодні зустрічі заявив міністр оборони Угорщини Імре Секереш, а й плани з захисту членів і партнерів альянсу, що мають спільні кордони з Росією. Ряд конкретних заходів у рамках цього плану напередодні запропонував керівник Пентагону Роберт Гейтс. Він оголосив про можливість передачі Україні військових кораблів США, які можуть замінити Чорноморський флот РФ, **повідомляє УНІАН.** Зі свого боку Росія та Білорусь також зміцнюють фланги: на початку листопада Москва і Мінськ підпишуть угоду про створення єдиної регіональної системи ППО.

На службу кроком руш!

Триває осінній призов. У Запоріжжі до лав Збройних сил урочисто провели перших 58 юнаків. Служитимуть вони у внутрішніх військах та у військах протиповітряної оборони. Щирі напуття ветеранів Великої Вітчизняної війни, представників громадськості та рідних, висловлені цього дня, стосуються всіх 1260 молодих запоріжців, котрі восени підуть на військову службу: хто — на строкову, а хто — і на контрактну. Більшість із них має середню та середню спеціальну освіту, родом із сільської місцевості. Працівники обласного військового комісаріату запевняють, що сьогоднішні призовники пройшли відбір. Найперше враховували освіченість, рівень фізичної підготовки та морально-етичні якості. Серед новобранців немає жодного, хто мав би проблеми в стосунках із правоохоронними органами, **повідомляє наш запорізький кореспондент Микола МАНЬКО.**

ПОДІЇ

Борги нарешті ліквідовано

Хмельницький практично подолав зарплатні борги. Якщо на початку вересня вони становили близько мільйона гривень, то за місяць цифру вдалось зменшити майже всемеро. У переліку боржників лише чотири підприємства, котрі завинили працівникам 168 тисяч гривень. Боротися з боргами допомогло міське управління праці та соціального захисту населення, котре провело майже дві сотні перевірок. Виявили 629 порушень. Після повторних перевірок встановлено, що більш як у півсотні випадків раніше виявлені порушення ліквідовано. Заборгованість на перевірених підприємствах зменшилась більш як на мільйон. Матеріали стосовно 15 підприємств-боржників направлено для відповідного реагування до прокуратури, а проти чотирьох керівників порушено кримінальні справи, **інформує наш хмельницький власкор Ірина КОЗАК.**

Зарплату не платять, а їх не карають

Упродовж серпня—вересня на два мільйони гривень зросла заборгованість із виплати зарплати у Вінницькій області. Тим часом третина справ за порушення законодавства стосовно виплати зарплати закінчується усним попередженням керівників підприємств-боржників.

СТОР. 4

Дітей оперуватимуть без скальпеля

В Івано-Франківській обласній дитячій клінічній лікарні відкрили перший в Україні Центр малоінвазивної дитячої хірургії. Як повідомляє УНІАН, операції проводитимуться за допомогою відеоапаратури в найбільш недоступних місцях, що дає змогу успішно робити операційні втручання маленьким пацієнтам при загальному знеболюванні. 150 тис. грн. на придбання апаратури для малоінвазивної хірургії надали Івано-Франківський медичний університет і Головне управління охорони здоров`я обласної держадміністрації.

* *«Малоінвазивна» хірургія означає малотравматична: проведення операції через невеличкі розрізи за допомогою двох зондів, один з яких освітлює операційне поле, а другий — оперує, тобто хірург робить операцію без скальпеля.*

Причина аварії — порушення техніки безпеки

Комісія з розслідування вибуху метану на шахті «Дуванна» ВАТ «Краснодонвугілля» і загибелі шести гірників дійшла висновку, що причиною аварії стало порушення техніки безпеки під час проведення підземних робіт. Не виключає вона і людського чинника. Прокуратура Луганської області вже порушила кримінальну справу за фактом порушення правил безпеки на шахті, що призвело до тяжких наслідків, **інформує наш власкор Алла АНТІПОВА.**

Знову ртуть... Мешканців довелось евакуювати

У середу мешканка однієї з квартир будинку №31 на тій само вулиці 15 Квітня («Голос України» писав про надзвичайну подію напередодні) знайшла під килимком багато срібних кульок. Жінка взялася змітати їх і лише потім здогадалася зателефонувати рятувальникам. Небезпечної речовини виявилося приблизно 800 грамів. Минулого вівторка на сходовому майданчику будинку №27, що на вулиці 15 Квітня, було виявлено 1,2 кг ртуті. Дивна закономірність: ртуть розливають на сьомих поверхах будинків на одній вулиці. На місцях події працює слідчо-оперативна група. Допустимі рівні концентрації парів ртуті перевищено більш як у 700 (!) разів. Міська влада вирішила евакуювати людей.

СТОР. 5

КОРОТКО

- ❒ Україна та Грузія нині не готові до членства в НАТО — Генсекретар НАТО Яап де Хооп Схеффер.
- ❒ Болгарські водолази розпочали огляд затонулого вантажного судна «Толстой».
- ❒ Нобелівський лауреат прогнозує появу терапевтичної вакцини від СНІДу через чотири роки.
- ❒ Мешканку Херсона засуджено до шести років позбавлення волі за торгівлю людьми.
- ❒ МВС України дало жорстку оцінку діям працівників міліції, які підозрюються у побитті до смерті затриманого.
- ❒ Основною причиною трагедії на атракціоні «Центрифуга» у Луганську стала корозія.
- ❒ Українські АЕС минулої доби виробили 259,75 мільйона кВт-год електроенергії.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ОФІЦІЙНО

Указ Президента України

Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України VI скликання та призначення позачергових виборів

На засіданні Верховної Ради України 3 вересня 2008 року Головою Верховної Ради України було оголошено прийняте 2 вересня 2008 року депутатською фракцією Блоку «НАША УКРАЇНА — НАРОДНА САМООБОРОНА», яка разом з депутатською фракцією «Блок Юлії Тимошенко» сформувала Коаліцію демократичних сил у Верховній Раді України VI скликання, рішення про вихід з цієї Коаліції. Унаслідок цього чисельний склад Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України VI скликання зменшився до кількості народних депутатів України, меншої ніж визначено Конституцією України.

У Рішенні Конституційного Суду України від 17 вересня 2008 року № 16-рп/2008 у справі про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України встановлено, що «вимога щодо сукупної чисельності народних депутатів України, які у складі депутатських фракцій формують коаліцію депутатських фракцій, стосується як моменту формування коаліції, так і всього періоду її діяльності». При цьому Конституційним Судом України констатовано, що зменшення чисельного складу коаліції депутатських фракцій у будь-який спосіб до кількості народних депутатів, меншої ніж визначено Конституцією України, «тягне припинення її діяльності з моменту настання такого зменшення». Водночас у цьому Рішенні Конституційного Суду України визначено: «Якщо протягом одного місяця у Верховній Раді України не буде сформовано коаліцію депутатських фракцій (або буде відсутня коаліція депутатських фракцій, яка б відповідала вимогам статті 83 Конституції України), то Президент України має право достроково припинити повноваження Верховної Ради України».

Виходячи з викладеного, керуючись нормою частини шостої статті 83 Конституції України, якою встановлено вимогу до чисельного складу коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України, Рішенням Конституційного Суду України від 17 вересня 2008 року № 16-рп/2008 у справі про коаліцію депутатських фракцій у Верховній Раді України,

ураховуючи, що протягом одного місяця, який минув після зменшення чисельного складу Коаліції демократичних сил у Верховній Раді України VI скликання і припинення її діяльності з моменту настання такого зменшення, у Верховній Раді України не сформовано коаліцію депутатських фракцій відповідно до статті 83 Конституції України,

відповідно до частини другої статті 77, пункту 1 частини другої статті 90, пунктів 7 і 8 частини першої статті 106 Конституції України **постановляю:**

1. Припинити достроково повноваження Верховної Ради України VI скликання.
2. Призначити позачергові вибори до Верховної Ради України на 7 грудня 2008 року.
3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 9 жовтня 2008 року.
№ 911/2008.

Щоб вибори 7 грудня були демократичні

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Валерій БАРАНОВ (Блок Литвина):

— Я давно звик до того, що якщо в Україні є якась логічна послідовність подій, то все буде навпаки. Перед появою указу всі розуміли: краще об'єднуватися і працювати. Але я був упевнений, що логіка не діє й ніякого об'єднання не відбудеться. Провина того — це партійна система виборів, що породила партійних вождів. Нині між собою воюють три лідери, а вся країна за цим неподобством спостерігає. Помаранчева команда, маючи пост Президента, прем'єра і глави парламенту, за кілька років продемонструвала повну неспроможність об'єднувати суспільство й творити. Це головний підсумок. А як результат — указ Президента про розпуск Верховної Ради. Абсолютно незрозуміло, коли вибори, за чий рахунок і чому? У мене відчуття відсутності розсудливості у центральної влади. Театр абсурду продовжує діяти...

Олександр ЄФРЕМОВ (Партія регіонів):

— Якщо парламент зможе ухвалити рішення стосовно виділення коштів із держбюджету на вибори та змін до виборчого законодавства, то ніщо не заважає провести вибори і зібратися в новому складі Верховної Ради. Ухвалити держбюджет-2009 уже фактично неможливо, бо, як правило, парламент приймає бюджет коаліційною більшістю і саме вона несе за нього відповідальність. Ураховуючи те, що помаранчева коаліція розвалилася і відновитися не зможе, а нова коаліція поки що не проглядається, незрозуміло, хто братиме відповідальність за новий бюджет. Звісно, країна потрапляє в дуже складну ситуацію, ми фактично ввійдемо у новий рік без бюджету, і новій коаліційній більшості у новій Верховній Раді за дуже короткий час доведеться напрацювати його.

Роман ЗАБЗАЛЮК (БЮТ):

— Віктор Ющенко кинув виклик усьому народові України, розваливши спочатку демократичну коаліцію, а тепер ініціюючи перевибори.

Очевидно, цьому парламенту ще доведеться розглядати відповідні зміни до законів, зокрема виборчого. Нам дуже не хотілося б, щоб президентська команда використала недосконалість виборчого законодавства. Адже територіальні виборчі комісії мають формуватися і коаліцією, і опозицією. Таких суб'єктів сьогодні немає, тож закладено прецедент визнання дочасних виборів недійсними.

Розпуск парламенту негативно позначиться і на економічній ситуації в державі загалом. Нині, коли вирують криза, інфляція, навпаки потрібно консолідуватися політикам і не давати можливості втягувати країну у виборчі перегони. Сьогодні потрібна дієва робота парламенту, уряду і Президента.

Ксенія ЛЯПІНА («НУ—НС»):

— Нові парламентські вибори проводитимуть за тією ж системою закритих партійних списків. Це дає підстави вважати, що болото в українській політиці не закінчиться, і прогнозувати, що наступний парламент не буде легким і простим. Бо за такої виборчої системи продовжуватиме існувати клубний принцип — коли декілька лідерів формують клуб своїх фанів і називають це політичною партією.

Указ Президента про розпуск Верховної Ради оприлюднено на офіційному сайті глави держави, але ще не відбулося його офіційного опублікування, як це передбачає Конституція. Між оприлюдненням волі Президента і офіційним опублікуванням указу є певно один день. І цей день Верховна Рада повноважна й може внести зміни до законодавства. Максимально, що можна реально зробити, — це внести рядок у закон про держбюджет-2008 щодо фінансування виборчих комісій. Це не такі й великі кошти — близько 400 млн. гривень. Це зробити легко, якщо є політична воля. Знайти за один день узгоджений варіант змін до виборчого законодавства нереально. Однак і за чинним законом провести вибори можна.

Алла АЛЕКСАНДРОВСЬКА (КПУ):

— Те, що сьогодні відбувається у країні, — це наслідок прислужування Президента американцям. Зростають фінансова криза, курс долара. Про що це говорить? Ввозиться товар на один долар, папірець, який у світі не забезпечений ніякими активами та матеріальними цінностями, а ми віддаємо в обмін товару, виробленого в Україні, на 6 гривень. У такий спосіб вимивається праця і багатство наших людей. За рахунок цього міжнародні фінансові структури намагаються наповнити долар змістом. І замість того, щоб поставити заслін відпливу капіталу, ми будемо проводити чергові вибори.

Комуністи завжди критикували Конституцію 1996 року і зазначали багато суперечностей у ній. Сьогодні це й спостерігаємо: Конституція каже, що повноваження народних депутатів припиняються у день прийняття присяги новообраними депутатами. А повноваження парламенту фактично припиняються з указу Президента про розпуск Верховної Ради. Тобто парламент юридично недієздатний. Але така само ситуація була і торік, і тоді Віктор Ющенко зупинив на один день свій указ про розпуск парламенту, щоб змусити парламент прийняти рішення, які йому були потрібні. Але це нонсенс: не можна маніпулювати вищим законодавчим органом держави.

Юліана ШЕВЧУК.

Країна стала заручником розборок двох лідерів

Володимир Литвин у Луганську сказав, що указ Президента про розпуск парламенту був прогнозований. Сам процес формування коаліції показав, що вона не потрібна Президентові. Він вважає ненормальним, коли вищі державні особи звинувачують одне одного у державній зраді. Довго так не могло тривати. На жаль, заручниками цих розборок стали люди, стала країна. Указ Президента означає, що влада довела свою неспроможність. Президент, Прем'єр-міністр і Голова Верховної Ради — це люди однієї команди і ця команда довела, що ефективно працювати не може. Звернення Президента України до народу зроблено для оцінки діяльності керівників країни. І, на думку Володимира Литвина, ця оцінка має бути об'єктивна та адекватна.

Володимир Литвин вважає, що доля провини за достроковий розпуск Верховної Ради лежить і на самих парламентаріях. 450 народних депутатів за весь час не прийняли жодного ключового рішення і не зробили вдалих спроб знайти компроміс. Керівник фракції «Блок Литвина» сказав, що його політична сила братиме участь у парламентських виборах і спрогнозував, що явка на вибори може становити 60—65 відсотків.

У програмі дводенного перебування Володимира Литвина на Луганщині заплановано зустрічі з жителями Слов'яносербського та Новоайдарського районів.

Алла АНТІПОВА.

ВІТАЄМО БОЙКА Ю.А.

Шановний Юрію Анатолійовичу!

Профспілка народних депутатів та працівників Верховної Ради України сердечно вітає Вас з днем народження! Бажаємо Вам нових професійних здобутків, невичерпної життєвої енергії, невтомності у щоденній діяльності на благо нашої держави та майбутнього України. Міцного Вам здоров'я, особистого щастя, душевної рівноваги, стабільності в роботі.

Регіонали проти,

але обіцяють вивести державу з кризи

Розпуск Верховної Ради шостого скликання — це удар дзвону, що дзвонить за нинішньою владою. Про це йдеться в заяві лідера Партії регіонів Віктора Януковича.

Обіцянки гарантувати громадянам рівність перед законом, економічний прогрес, соціальне зростання, за його словами, залишилися обіцянками. Вони обернулися розквітом корупції, стрімким погіршенням ситуації у всіх сферах життя, хаосом у системі державного керівництва.

«Популізм призвів до невтримного зростання цін і найвищої в Європі інфляції. Втягування України в НАТО проти волі більшості населення й упереджена оцінка подій на Південному Кавказі спричинили подальший розкол суспільства», — переконаний Віктор Янукович.

Партія регіонів робила все, що було в її силах, щоб уберегти країну від катастрофи. «Ми двічі за останні два роки вигравали парламентські вибори, але нам не дали працювати», — сказано в його заяві.

У 2006 році, підкреслює В. Янукович, регіонали вивели країну з кризи, котру залишили помаранчеві. Громадяни, за його словами, можуть порівняти соціально-економічну ситуацію тоді і сьогодні. Вони можуть порівняти ціни, заробітки і загальний стан суспільства.

«Менш ніж за рік правління двох помаранчевих урядів держава двічі втрачала високу динаміку економічного зростання», — наголошує лідер Партії регіонів.

Крім того, В. Янукович підкреслює, що, довівши країну до руїни, нинішня влада вдруге штовхнула суспільство до чергових дострокових парламентських виборів. Партія регіонів виступала проти цього і пропонувала домовлятися.

«На нинішніх дострокових виборах, я впевнений, народ України зробить свій вибір, і цей вибір буде правильним... Марнослів'я не буде. Буде порядок і стабільність. Буде праця на благо держави і українського народу. І хай допоможе нам Господь Бог!», — заявив Віктор Янукович.

Максимально, що можна реально зробити, — це внести рядок у закон про держбюджет-2008 щодо фінансування виборчих комісій

«СІМЕНС» переконав парламентаріїв в екологічній безпеці сталепрокатного заводу

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Біла Церква стала місцем проведення виїзного засідання парламентського Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. І хоча питання, яке винесли на розгляд комітету — екологічна безпека сталепрокатного заводу компанії «Євро Фінанс ЛТД», — встигло добряче набити оскому жителям регіону (за три роки своєї діяльності підприємство пройшло усі мислимі і немислимі перевірки та експертизи, деякі й двічі, і жодна з них не виявила будь–яких серйозних порушень) останню крапку у цій історії, виявляється, ще не поставлено.

Народним обранцям закортіло ще раз перевірити дозвільні документи на будівництво заводу, почути думку експертів, які надавали позитивні висновки проекту, заслухати громадськість міста та району.

На засіданні були присутні і західні колеги «Євро Фінанс», представники відомої компанії «Сіменс», яка, до речі, вважається світовим лідером з виробництва екологічно безпечного сталепрокатного обладнання. Вустами свого технічного директора проекту Акселя Юнга «Сіменс» запевнив: обладнання, яке буде змонтовано у Білій Церкві, має найвищий ступінь захисту від небажаного впливу виробництва на довкілля та відповідає усім найжорсткішим європейським вимогам. За словами віце-президента ТОВ «Євро Фінанс ЛТД» Валентина Макаренка, кожна третя гривня у загальному обсязі інвестицій витрачатиметься на природоохоронні заходи. Компанія уклала кілька соціальних угод з громадами Білої Церкви та Білоцерківського району на загальну суму 265 мільйонів гривень, які передбачається, зокрема, витрачати і на заходи з екологічної безпеки. Це стосується і відновлення басейну річки Рось. Перші кілька мільйонів із загальної суми і місто, і район вже отримали. Ці кошти спрямовано на ремонт та будівництво шкіл, доріг, вирішення інших невідкладних соціальних проблем. Інвестор чітко виконує взяті на себе соціальні зобов'язання, запевняють керівники місцевої влади.

Саме такі кроки компанії, яка пішла на відкритий діалог з громадою, перейнялася проблемами розвитку населених пунктів та активно включилася в їх вирішення, сприяли потеплінню суспільної думки та збільшенню позитивно налаштованих білоцерківців.

Ми поцікавилися у народних депутатів України їх баченням перспектив реалізації одного з найбільших інвестиційних проектів в сучасній історії України.

— На сьогоднішній день усі експертизи — санітарно-технічні, екологічні та інші — свідчать, що ми маємо справу з унікальним виробництвом, аналогів якому немає навіть в Європі, — вважає **народний обранець Микола КАТЕРИНЧУК**. — Рівень захисту довкілля, який закладається в техніко-економічному обгрунтуванні створення заводу, є безпрецедентним. Аналогічний завод я бачив за 300 метрів від центру Брюсселя. Ті, хто виступають проти будівництва заводу, або ж не володіють інформацією, або намагаються на цьому спекулювати.

Саме такі кроки компанії, яка пішла на відкритий діалог з громадою, перейнялася проблемами розвитку населених пунктів та активно включилася в їх вирішення, сприяли потеплінню суспільної думки та збільшенню позитивно налаштованих білоцерківців.

Свого колегу підтримує і **президент УСПП Анатолій КІНАХ**:

— Ще у 2005 році уряд Юлії Тимошенко одностайно підтримав цей проект, а цього року практично усі міністерства і відомства знову підтвердили свої висновки. Зокрема, є позитивні висновки Міністерства охорони здоров'я, Міністерства охорони навколишнього середовища, Міністерства промислової політики, міжвідомчих комісій. Проведено повторну екологічну державну експертизу проекту. Усі вони дають однозначну відповідь: проект має високий рівень екологічної безпеки. Принципове значення мають укладені із владою міста та району соціальні угоди. Соціальний пакет охоплює зокрема і низку природоохоронних заходів.

Підсумував **виїзне засідання парламентського комітету його голова Анатолій СЕМИНОГА**. Він погодився з думкою, що подібні підприємства дуже потрібні країні.

— Хочемо чи ні, ми повинні рухатися вперед. Пріоритетом державної політики сьогодні мають стати піднесення економіки, будівництво саме таких підприємств, екологічно найменш небезпечних. Я особисто — обома руками за новітні технології. Проект будівництва сталепрокатного міні-заводу — це справді ноу-хау в металургії. Але треба ретельно зважити усі аспекти питання. Свій об'єктивний висновок наш комітет зробить на найближчому засіданні.

Петро ЗУБЕНКО.

Львівські ігри довкола Євро-2012

На сесії Львівської облради депутати («за» проголосувало 63 особи) звернулися до Генеральної прокуратури України з проханням перевірити факти зловживання службовим становищем з боку міського голови Львова Андрія Садового.

Серед нарікань — умисне зволікання з підготовкою Львова до «Євро-2012», зокрема, з підписанням договору генпідряду з австрійською компанією «Альпіна». Вони також звернулися до міських колег з проханням розглянути на засіданні ради питання щодо правопорушень у підготовці до «Євро-2012» у Львові, а також доцільності перебування на посаді міського голови Львова Андрія Садового.

Голова обласної ради Мирослав Сеник прокоментував це рішення так: «Намагання обласної ради почути інформацію про підготовку до «Євро-2012» від міського голови Львова Андрія Садового завжди були провальними. Жодного разу міський голова не прийшов на сесію, щоб надати її».

У свою чергу, міський голова Львова Андрій Садовий вважає, що депутатам просто «кортить покерувати містом» і вони «обрали шлях дрібного шкідництва, яке б'є по іміджу Львова».

Учора Андрій Садовий, відкриваючи сесію міської ради, виступив із заявою, в якій звернувся до Президента України, Голови Верховної Ради з проханням призначити одночасно з виборами парламенту дострокові вибори львівського міського голови та міської ради.

Ірина ЄГОРОВА.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Біля Верховної Ради України відбулася театралізована вистава Демократичного альянсу «Корупційний THE END антикорупційних починань». Захід проведено у рамках другої хвилі регіональних вистав «Зіпсована влада, або Антикорупційна діяльність корупційних політиків» загальноукраїнської молодіжної протестної компанії «Театр політичної драми».

Народні депутати продовжують роботу

Загравшися в політичні «козаки-розбійники», українські політики і не помітили, як перетворили парламент на розмінну монету для своїх дитячих ігор, забувши про значення цього органу.

Доведеться нагадати. Хоча нашим можновладцям, через одного увінчаним званнями «заслужених юристів», кандидатів і докторів юридичних наук, сором і ганьба не знати таких очевидних істин.

Парламент, так само як і Президент, є одним із небагатьох головних інститутів влади в державі. Парламент, як і Президент, обраний напряму народом. Парламент — це ціла гілка влади, законодавча. Відсутність на політичному полі парламенту — означає, що законодавчої влади в державі більше нема, дозволяє органу виконавчої або іншої влади узурпувати законодавчу владу. Тим самим знищується принцип поділу влади, знищується демократія в Україні. Тим самим усі ми повертаємося в 1989 рік, у тоталітарну державу, де народ не має контролю над змістом законів. Наче й не було в нас ніколи незалежної, демократичної держави.

Тому Конституція не допускає, щоб держава жила без парламенту. Якщо Президент видає указ про розпуск парламенту, Конституція (ч. 2 ст. 77) зобов'язує його призначити вибори в межах двох місяців від дня опублікування такого указу. Якщо Президент оголошує воєнний стан, Конституція взагалі забороняє йому розпускати парламент (ч. 3, 4 ст. 83 Конституції, ст. 10, 11 Закону України «Про правовий режим воєнного стану»).

Треба особливо відзначити, що після опублікування Указу Президента про дострокове припинення повноважень Верховної Ради народні депутати України в повному обсязі зберігають свої повноваження — аж до першого засідання Верховної Ради наступного скликання, яку оберуть на майбутніх дострокових виборах. Щодо цього є спеціальна норма — частини третьої статті 81 Конституції. Те саме стосується і комітетів Верховної Ради України, які, відповідно до статті 89 Конституції, створюються Верховною Радою з числа народних депутатів. Але якщо інститут дострокового припинення повноважень Верховної Ради передбачено Конституцією, то Закон про комітети (який, згідно зі ст. 89 тієї ж Конституції, єдиний регулює організацію і порядок діяльності парламентських комітетів), можливості припинення роботи комітетів у зв'язку з достроковим припиненням повноважень парламенту не допускає в принципі.

Сергій КІВАЛОВ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя.

САМОВРЯДУВАННЯ

Закарпатська облрада опротестувала накази Юрія Луценка

На позачерговій двадцятій сесії Закарпатської обласної ради найрезонанснішими були рішення про скасування незаконних, на думку більшості депутатів, наказів міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка. Зокрема, про реорганізацію управління МВС України в Закарпатській області на головне управління, відсторонення від виконання обов'язків начальника УМВС області Віктора Чепака, звільнення з посади начальника ДАІ області депутата обласної ради Олександра Яцканича, введення в область підрозділу Внутрішніх військ. Депутати звернулися до перших осіб держави з вимогою звільнити Юрія Луценка. Відповідні листи надіслано на ім'я Президента Віктора Ющенка, Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко та Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка.

1 жовтня голова обласної ради Михайло Кічковський звернувся телеграмою до Юрія Луценка з вимогою скасувати наказ про звільнення начальника УДАІ Олександра Яцканича. Голова ради вважає наказ незаконним, оскільки звільнений є депутатом обласної ради. А згідно із законом «Про статус депутатів місцевих рад», про подібні рішення міністр має попереджати обласну раду щонайменше за 15 днів до їх прийняття.

Нагадаємо: *30 вересня міністр внутрішніх справ України Юрій Луценко, перебуваючи в Ужгороді, оголосив свій наказ про реорганізацію управління МВС України в Закарпатській області, відсторонив від роботи його начальника Віктора Чепака та звільнив Олександра Яцканича з посади начальника обласного управління ДАІ. Юрій Луценко назвав роботу закарпатської міліції провальною і оголосив про початок службового розслідування щодо діяльності начальника УМВС області та комплексної перевірки органів і підрозділів управління. Для перевірки створено робочу групу на чолі з першим заступником міністра Михайлом Клюєвим. 6 жовтня до області за наказом міністра введено підрозділ Внутрішніх військ.*

29 вересня Закарпатський окружний адміністративний суд за позовом Віктора Чепака зупинив дію наказу міністра внутрішніх справ України №499 від 25 вересня 2008 року «Про реорганізацію Управління МВС в Закарпатській області» до ухвалення рішення по суті.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Ужгород.

Правління НБУ призначило тимчасовим адміністратором «Промінвестбанку» заступника голови НБУ Володимира Кротюка *(Укрінформ)*

У Польщі масово скуповують золото *(Укрінформ)*

Мистецтво неможливого

Петриківські пташки виживають завдяки петриківським кішкам і місцевим художникам-ентузіастам

Намагаючись удосконалити листок паперу, дитячі пальчики раз у раз пірнають у фарбу. Це допомагає відчути матеріал й опанувати техніку. Настане час, коли кольорові плями перетворяться на пелюстки казкових квітів і крила небачених досі птахів. Невтаємниченим пояснять: «Петриківський розпис не любить натуралізму!».

У районній художній школі імені Тетяни Пати навчають старовинного українського мистецтва, народженого в інтер'єрі сільської хати-мазанки. До Великодня кожна господиня білила й чепурила свою оселю — сама собі була дизайнером. «Найперше птахами і квітами прикрашали піч-годувальницю, яка й обігрівала, й лікувала, й оберігала», — розповідає директорка школи Марія Пікуш. Замість хімічних фарб тоді використовували натуральні — буряковий сік, глину і трав'яні відвари. Малювали чим доведеться: чи то рогозиною, чи просто руками. Пізніше ці птахи разом із квітами перелетіли на папір і дерев'яний посуд.

«Спочатку під час боротьби із приватною власністю народного майстра переслідували як злочинця, а потім радянська влада намагалася загнати народне мистецтво на конвеєр, уподібнити руки художника до якогось механічного верстата, змушеного упродовж 20 років штампувати один і той само малюнок...»

XX століття не шкодувало суворих відтінків. «Спочатку під час боротьби із приватною власністю народного майстра переслідували як злочинця, а потім радянська влада намагалася загнати народне мистецтво на конвеєр, уподібнити руки художника до якогось механічного верстата, змушеного упродовж 20 років штампувати один і той само малюнок...» — розповідає засновник і голова правління Центру народного мистецтва «Петриківка» Андрій Пікуш. Його колективне підприємство з'явилось 17 років тому і якимсь дивом вижило в часи економічної скрути. Нині центр забезпечує роботою чотири десятки майстрів. Раніше вони мали можливість працювати і на фабриці, і в цеху художнього фонду. Тепер про це залишається тільки згадувати. Століття XXI оптимізму не додало: сьогодні петриківські перспективи державу не цікавлять узагалі.

Мабуть, чиновники із Мінкультури та Міносвіти навіть не підозрюють, що мистецьким дітлахам бракує не тільки шкільних автобусів чи комп'ютерів, а й навіть звичайних туалетів. Немає їх і в Петриківській художній школі — під час останнього ремонту зливну трубу підприємливі будівельники наглухо замурували у стіну.

Столичний Фонд відродження культурного середовища разом із Державною службою курортів та туризму України мають намір популяризувати туристичні маршрути до таких центрів декоративно-художнього малярства, як Петриківка. На жаль, гості зазирають сюди вкрай рідко. Більшість туристів навіть не підозрюють про існування унікального селища на Дніпропетровщині, де що не двір — то художня майстерня. І що не майстер — то неповторна творча особистість.

— У «петриківці» малюєш те, що відчуваєш, передаєш свій настрій, — каже 13-річна школярка Женя Трофименко. Зі стіни на нас дивиться усміхнена рибка, яку Женя намалювала ще в першому класі. Петриківка не терпить натуралізму, тому Женя заборонила їй сумувати.

Більшість туристів навіть не підозрюють про існування унікального селища на Дніпропетровщині, де що не двір — то художня майстерня. І що не майстер — то неповторна творча особистість.

У художній школі із вдячністю згадують, як три роки тому Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту виділило рівно 3 тисячі 313 гривень на закупівлю двох десятків «триніг». На всіх їх не вистачає, тому потемнілі від віку мольберти зразка 50-х років минулого сторіччя ще й досі самовіддано служать мистецтву. На розвиток народного декоративного малярства працюють навіть коти, які живуть удома в директорки школи Марії Іванівни. Раз на рік, причому неодмінно у грудні, вона, так би мовити, відправляє мурок до перукаря. Зістрижену шерсть використовує для виготовлення пензликів, які в селищі називають «кошачками». Таким «інструментарієм» тут послуговуються не перше століття. Виходить, що завдяки пересічним петриківським кішкам і досі злітають у небо фантастичні петриківські пташки.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Київ—Дніпропетровськ—Петриківка—Київ.

На знімку: тринадцятирічна учениця Петриківської районної художньої школи Женя Трофименко малює квіти.

Фото автора.

НАША ДОВІДКА

Цей справді унікальний навчальний заклад розкошує в чотирьох кімнатах столітньої цегляної будівлі. Нині тут опановують живопис, малюнок, композицію та історію мистецтв 70 школярів, а впродовж 50 років свого існування школа випустила більш як 600 юних майстрів.

У НОМЕР

ЛУГАНЩИНА

Підвищився попит на біопаливо

На ситуацію вплинула вартість соняшника, яка цьогоріч становить 1,5 тисячі гривень за тонну. Торік ціна була майже втроє вища, що й зробило виробництво біодизельного палива невигідним. Через це зупинилося єдине в області підприємство, яке виготовляло і саме паливо, і міні-установки для його виробництва. Нині робота ТОВ «Біодизель-Луганськ» відновилася. За словами директора Володимира Карського, на встановлених і змонтованих міні-заводах виробляють за добу до 20 тонн біодизельного пального.

Алла АНТІПОВА.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Місто може стати міжнародною залізничною станцією

Мінтранс України розглядає можливість зміни маршруту потяга Софія—Москва. Досі він ходив через Коломию, але, ймовірно, його шлях пролягатиме через туристичний Кам'янець, третій за кількістю пам'яток історії та архітектури в нашій державі. Місцева влада не перший рік доводить доцільність збільшення кількості прямих і транзитних залізничних потягів.

— Столичний «швидкий», що почав курсувати з минулого року до міста, себе виправдав, тож тепер час налагоджувати мости з Європою, — каже міський голова Анатолій Нестерук.

Віра ШПИЛЬОВА.

Вибухи не завдали шкоди

Нещодавно відпочивальники у бухтах Кругла і Комишева знайшли боєприпаси, що не вибухнули за часів війни. У першому випадку — радянського виробництва 25-кілограмовий артилерійський снаряд калібру 122 мм, у другому — німецький 125-кілограмовий калібру 210 мм. Зазначу, що такі знахідки в людних місцях Севастополя вибухонебезпечних предметів — справа звична і навіть повсякденна.

Міська комісія з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій вирішила знешкодити небезпечні боєприпаси восени, після завершення курортного сезону. Таке рішення — вимушений захід, бо технічний стан снарядів був таким, що знешкоджувати їх можна тільки на місці, бо транспортування несло невиправдано високі ризики. Піротехніки МНС підірвали їх на місці виявлення — в морі. Один — на відстані 400 метрів від міського пляжу «Омега», другий — на п'ятиметровій глибині за сотню метрів від берега.

Довідка. ***З початку року піротехніками ГУ МНС у Севастополі знищено 18 тисяч 640 вибухонебезпечних предметів, з них: 43 авіабомби, 2459 артилерійських боєприпасів, 389 мін, 303 гранати.***

Микола МАГДИЧ.

Архівам не вистачає кадрів

За участю Державного архіву Полтавської області розроблено оригінал-макет обласного тому Національної книги пам'яті жертв голодомору та збірника документів «Голодомор 1932—1933 років на Полтавщині». За словами заступника директора обласного архіву Тараса Пустовіта, щоб відшукати документи довелося немало попрацювати. Працівники архівних установ області активно виходять на засоби масової інформації, де розповідають про проведення колективізації, масові репресії 1932—1933 років на Полтавщині.

Загалом персонал облархіву налічує 33 особи, що, вочевидь, недостатньо. Наприклад, величезний обсяг робіт щодо ремонту й реставрації документів просто фізично не потягнуть троє реставраторів, та ще й на застарілому обладнанні. В архівних відділах райдержадміністрацій — всього по одному працівнику, що переважно займається формуванням, зберіганням і використанням Національного архівного фонду. При цьому на ремонт і каталогізацію документів, інші роботи, окрім основної, бракує часу й сил.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

ФОТОФАКТ

У Запоріжжі в урочистій обстановці відкрито нову дорогу європейського рівня, яка з'єднала Заводський район і Набережну магістраль. На будівництві протягом кварталу в три зміни трудилося понад 500 шляховиків, енергетиків і зеленбудівців.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

Зарплату не платять, а їх не карають

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Нам незрозуміла така позиція суддів, — обурюється перший заступник голови Вінницької облдержадміністрації Валерій Коровій. — Фактично стражі порядку потурають порушникам чинного законодавства. Особливо коли йдеться про керівників так званих економічно активних, тобто працюючих підприємств. Саме на таких підприємствах борги із зарплати не зменшились, а зросли до 8,5 мільйона гривень. Левову частку цих грошей (7,5 мільйона гривень) роботодавці заборгували на підприємствах обласного центру. Серед найбільших боржників — підприємства теплоенергетики та Вінницький підшипниковий завод. На останньому трудівники вдалися до акцій протесту, однак його власники так і не повернули платню у сумі 2,5 мільйона гривень. За даним фактом прокуратура області порушила кримінальну справу. Загалом проти роботодавців, які не платять вчасно зарплату, в регіоні відкрито шість кримінальних справ.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Юрій Єхануров виключає силовий варіант визволення з піратського полону членів екіпажу судна «Фаїна»

Пірати можуть звільнити українське судно «Фаїна» найближчими днями. Про це заявила людина, яка називає себе посередником у переговорах між властями Кенії та піратами. Останні не контактують з журналістами.

— Заручників відразу розстріляють, якщо буде штурм, — каже посередник. — А в піратів на випадок операції військових є план утечі. Отже, ризикувати тут не треба. Можливо, через дві—три доби їх звільнять, якщо все йтиме за планом.

Крім того, з'явилася інформація, що власник суховантажа «Фаїна» громадянин Ізраїлю Вадим Альперін нібито згоден заплатити сомалійським піратам викуп у розмірі 8 млн. доларів США. Однак глава МЗС Кенії Мозес Ветангула спростував заяви піратів про те, що домовленості про викуп досягнуто в середу, після чого судно й екіпаж буде звільнено. «Ми не вступаємо в переговори з міжнародними злочинцями, і ні про який викуп не може бути й мови», — заявив міністр.

Глава оборонного відомства України Юрій Єхануров у свою чергу сказав журналістам: «Українська сторона виступає за те, щоб були переговори. Ми вважаємо, що потрібні перемовини, бо головна цінність — це люди».

Тим часом продовжує мусуватися тема зброї, яку везла «Фаїна». Юрій Єхануров укотре підкреслив, що військова техніка і зброя на «Фаїні» призначалися Кенії.

ФОТОФАКТ

Турботою і теплом оточені старики в Пекінському притулку для людей похилого віку, де щомісяця надають навіть безплатні педикюрні послуги.

Фото СІНЬХУА (Укрінформ).

ТЕРНОПІЛЬЩИНА

Знову ртуть... Мешканців довелось евакуювати

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Резонансну подію «Голос України» попросив прокоментувати першого заступника голови облдержадміністрації, голову обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій Андрія Флісака. Ось що він розповів: «Ситуацію класифіковано як надзвичайну на місцевому рівні. Людей відселили. Провадиться дезактивація під'їздів. Оскільки мешканці самі пробували змести ртуть і вона могла потрапити у щілини, з Києва запрошено фахівців, які спеціалізуються на знешкодженні небезпечних речовин. При найменших розладах здоров'я медики просять звертатися до них. Про версії поки що говорити зарано. Справа розслідується».

Тим часом на прес-конференції начальник управління МВС у Тернопільській області Віталій Максимов сказав, що правоохоронці відпрацьовують кілька версій, але розголошувати їх не став. Та в людей свої припущення. Що комусь із мешканців хотіли помститися, та переплутали адресу, що з одного підприємства викрали партію ртуті, що хтось із хуліганів так жартує. Відповідь може дати лише слідство.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

150—200 гривень за липову довідку про вакцинацію

У столиці пройшла чергова прес-конференція на тему імунізації дітей. Медики стурбовані: в нашій країні триває масова відмова від вакцинації.

Після гучної історії про смерть підлітка батьки ладні платити лікарям за липові довідки про вакцинацію. Середня такса по Києву — 150—200 гривень. Охоплення населення щепленням стрімко падає. «Якщо й надалі ситуація не зміниться, — розповідає член Наглядової ради з питань охорони здоров'я при Президенті України Семен Глузман, — ми опинимося на порозі різноманітних епідемій».

— У будь-якій сфері, — розповідає Катерина Булавінова, лікар, спеціаліст Всесвітньої організації охорони здоров'я, — є свій відсоток ризику. Але ж ми не відмовляємося від автомобілів та літаків. Хоча від них майже щодня гинуть люди. Ризик при вакцинації є — але він мінімальний.

Прокоментувала пані Булавінова і питання необхідності проведення щеплень від хвороб, смерть від яких малоймовірна:

— Проблема не в тому, що людина може померти від перенесеного, приміром, кору. На ці речі потрібно дивитися глибше. Нас непокоїть, що вагітна жінка може зіткнутися з різними видами цієї хвороби. А це — прямий шлях до всіляких патологій. І саме її, майбутню маму, і малечу, ми повинні огородити від небезпеки.

Заперечила лікар і недоцільність проведення проби Манту:

— Так, можливо, більшість розвинутих країн уже відмовилися від проб Манту. Але в них не гинуть так люди від туберкульозу, як у нас. Для країн з епідемічною ситуацією типу нашої проба Манту — дієва форма контролю. Проба Манту не лікує і не повинна нічого лікувати. Її основна функція — виокремити групу ризику. А вже потім детальніше перевірити. Адже навіть у метро будь-хто може з легкістю підхопити відкриту форму туберкульозу. Але вирішувати все ж мають батьки. До речі, останні в разі недовіри до запропонованої вакцини можуть придбати іншу. Коштуватиме це близько 250 гривень. Однак чи буде від цього користь — лікарі не впевнені. Мовляв, більшість вакцин — однакові. Просто одні більше розрекламовані, а інші — менше.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Тернопіль і Брест знайшли спільні інтереси, що й зафіксовано в угоді

Білоруських товарів на Тернопільщині невдовзі стане більше. Вони мають тут добру репутацію, особливо трикотаж: «човники» постаралися. А ось продукції тернопільських підприємств ще доведеться пробиватися на білоруський ринок. Розвиток торгівлі, налагодження контактів між підприємствами різних форм власності, спільні інвестиційні проекти та інші види співпраці передбачено угодою про торговельно-економічне, науково-технічне і культурне співробітництво між Тернопільською і Брестською (Республіка Білорусь) областями. Її підписали голова тернопільської ОДА Юрій Чижмар та перший заступник голови виконкому Брестської області Михайло Юхимук. Церемонія підписання документа відбулася в рамках національної виставки «Білорусь-2008» в Україні.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Макіївська міліція нестиме службу на нових авто

Ключі від 12 нових «ВАЗів» вручено міліціонерам Макіївки. За словами міського голови Олександра Мальцева, рішення про виділення коштів на придбання авто підтримали всі депутати міськради.

Таку допомогу влада надаватиме регулярно. Адже від матеріально-технічної підтримки правоохоронців залежатиме, наскільки успішною буде боротьба зі злочинністю. Начальник міськуправління міліції Олександр Прособов запевнив, що автотехніка допоможе поліпшити ситуацію на вулицях міста. Під час урочистостей новенькі «дев'ятки» освячено за православною традицією.

Ліна КУЩ.

Фото прес-служби Макіївського міського управління внутрішніх справ.

Порушників ловитимуть відеокамери

У столиці з наступного року автолюбителі опиняться під пильним оком відеокамер. Днями міська влада підписала розпорядження, згідно з яким дорожнім рухом управлятиме автоматизована інформаційна система. До неї входитимуть: інформаційні табло, керовані дорожні знаки, детектори транспорту. Однак найцікавіше з цих нововведень — камери відеоспостереження. За їх допомогою штрафуватимуть порушників правил дорожнього руху.

— 18 таких камер у центрі міста вже встановлено, — розповідає заступник директора КП «Київдорсервіс» Сергій Катрич. — Однак поки що вони порушників не ловлять. Оператори повідомляють автоінспекцію тільки про ДТП, які вони бачать на екранах. Сьогодні законодавство не вважає фотознімки доказом порушень закону. Однак найближчим часом порушувати правила буде невигідно — камера автоматично зніме порушника, тільки-но він перевищить допустиму швидкість.

— Буває, водій жене на великій швидкості, а біля інспекторів пригальмовує, — пояснює старший інспектор відділу зв'язків із громадськістю столичного Управління ДАІ Олександр Ковалевський. —Зустрічні машини подали сигнал — помигали фарами. Тепер це не пройде. Оскільки порушення фіксуватиму на відеокамеру.

За його словами, з часом на магістралях міста мають з'явитися інформаційні табло, які підказуватимуть водіям, де проводяться ремонтні роботи або утворилися затори і як ці ділянки краще об'їхати. Відстежування ситуації на вулицях дасть змогу й оперативніше реагувати на дорожньо-транспортні події — направити на місце аварії міліційний патруль, «швидку» або рятувальників. Крім того, на дорогах буде менше спірних ситуацій. Адже сьогодні автолюбителі в суді намагаються постійно оскаржити рішення інспектора, приводять свідків, представляють нові факти. Тепер для суддів важливішу роль відіграватиме відеозапис.

Однак столичні водії проти таких нововведень.

— Перевищувати швидкість в місті немає де, — каже таксист Володимир Миколайович. — Адже скрізь пробки. Та й взагалі встановлення відеокамер — відмивання грошей з боку місцевої влади. Адже відповідна апаратура має високу вартість, а організація аналітичного центру — ще додаткові мільйони. Краще ці гроші витратили б на будівництво доріг.

Олександр ПЕКНИЙ.

СВІТ КОРОТКО

ГРУЗІЯ

Росія вивела війська з буферної зони

Війська РФ залишили територію Грузії. Про це заявив у четвер помічник командувача колективних сил з додержання миру в зоні конфлікту підполковник Олександр Новицький. Територію постів передано представникам грузинської влади у присутності спостерігачів від ЄС і місії ООН. Нагадаємо, відповідно до мирного плану Саркозі—Медведєв, підписаного на початку вересня, до 10 жовтня Росію зобов'язали вивести всі свої війська з зон безпеки навколо Південної Осетії й Абхазії.

США

Обама випереджає Маккейна на два відсотки

Кандидат у президенти США від Демократичної партії Барак Обама на два відсотки випереджає свого конкурента-республіканця Джона Маккейна у президентських перегонах. За даними опитувань, за Обаму готові проголосувати 47 відсотків американців, а Маккейна зараз готові підтримати 45 відсотків населення. Чотири відсотки ще не визначилися зі своїм вибором. При цьому за день до других дебатів перевага демократа становила три відсотки.

ПІВНІЧНА КОРЕЯ

Готуються до випробувального запуску 10 ракет

Північна Корея перевезла на західне узбережжя країни більш як 10 ракет, напевне, призначених для випробувального запуску. Про це повідомляють південнокорейські ЗМІ. Як стало відомо південнокорейській розвідці, КНДР заборонила суднам з'являтися в районі, де мають намір запускати ракети, до 15 жовтня. Раніше Північна Корея вже провела в Жовтому морі випробування двох ракет. 2006 року Північна Корея вперше провела випробування ядерної зброї, у 2007 році погодилася згорнути свою ядерну програму, а в 2008 році відмовилася від цього рішення.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Словацької Республіки про взаємну охорону інформації з обмеженим доступом, підписану 22 червня 2006 року в м. Братиславі, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 вересня 2008 року.
№ 567-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про торговельно-економічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про торговельно-економічне співробітництво, підписану 15 грудня 2005 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 вересня 2008 року.
№ 568-VI.

Закон України

Про ратифікацію Торговельної угоди між Урядом України та Урядом Алжирської Народно-Демократичної Республіки

Верховна Рада України **постановляє:**

Торговельну угоду між Урядом України та Урядом Алжирської Народно-Демократичної Республіки, підписану 1 липня 1993 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 вересня 2008 року.
№ 569-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Екваторіальна Гвінея про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 15 грудня 2005 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 вересня 2008 року.
№ 570-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Сан-Марино про сприяння та взаємний захист інвестицій

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Урядом України та Урядом Республіки Сан-Марино про сприяння та взаємний захист інвестицій, підписану 13 січня 2006 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
19 вересня 2008 року.
№ 571-VI.

Закон України

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про реадмісію

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між Кабінетом Міністрів України і Урядом Російської Федерації про реадмісію, підписану 22 грудня 2006 року в м. Києві, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
23 вересня 2008 року.
№ 585-VI

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань регулювання підприємницької діяльності

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину сьому статті 63 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«7. Підприємства залежно від кількості працюючих та обсягу валового доходу від реалізації продукції за рік можуть бути віднесені до малих підприємств, середніх або великих підприємств.

Малими (незалежно від форми власності) визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік не перевищує п'ятдесяти осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за цей період не перевищує сімдесяти мільйонів гривень.

Великими підприємствами визнаються підприємства, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний (фінансовий) рік перевищує двісті п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції (робіт, послуг) за рік перевищує суму сто мільйонів гривень.

Усі інші підприємства визнаються середніми».

2. Абзац третій частини першої статті 1 Закону України «Про державну підтримку малого підприємництва» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 51—52, ст. 447) викласти в такій редакції:

«юридичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності будь-якої організаційно-правової форми та форми власності, в яких середньооблікова чисельність працюючих за звітний період (календарний рік) не перевищує 50 осіб та обсяг річного валового доходу не перевищує 70 млн гривень».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

у місячний термін з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень видання нормативно-правових актів, передбачених цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
18 вересня 2008 року.
№ 523-VI

Закон України

Про внесення змін до деяких законів України щодо недопущення захоплення підприємств, установ, організацій

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Частину першу статті 10 Закону України «Про міліцію» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 526; 2000 р., № 10, ст. 79, № 27, ст. 213; 2002 р., № 26, ст. 176; 2003 р., № 30, ст. 247; 2004 р., № 36, ст. 434; 2005 р., № 10, ст. 187; 2006 р., № 34, ст. 292) доповнити пунктом 30 такого змісту:

«30) надавати допомогу державному виконавцю при проведенні виконавчих дій у випадках, передбачених законом».

2. У Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 6, ст. 37; 2005 р., № 26, ст. 358, № 48, ст. 480; 2006 р., № 35, ст. 295, ст. 296):

абзац двадцять другий частини третьої статті 5 доповнити такими словами: «(крім випадків виконання судових рішень, ухвал про зміну органів управління та посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності)»;

статтю 10 доповнити частиною третьою такого змісту:

«При виконанні судових рішень, ухвал про зміну органів управління та посадових осіб підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності можуть залучатися виключно працівники органів внутрішніх справ. Залучення інших осіб у процесі виконання таких рішень не допускається».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
18 вересня 2008 року.
№ 540-VI

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5—6, ст. 53) такі зміни:

1) у статті 1:

абзаци сорок другий та шістдесят восьмий викласти в такій редакції:

«забруднююча речовина — будь-яка біологічна речовина, зокрема мікроорганізми та їх частини, або хімічна речовина (пестициди, токсини), залишки ветеринарних препаратів, у тому числі гормонів, заспокійливих і тиреостатичних речовин, антибіотиків, солі неорганічних речовин, радіоактивні речовини і продукти їх розпаду або інші речовини, що перевищують максимальну межу залишків, встановлену міжнародними стандартами, інструкціями та рекомендаціями, і можуть бути небезпечними для здоров'я тварин та людей»;

«максимальна межа залишків (максимально допустимий рівень залишків) — максимально допустимий вміст діючої речовини ветеринарних препаратів та їх метаболітів (продуктів перетворення в живих системах) і токсикантів у живих тваринах, неїстівних продуктах тваринного походження та кормах, перевищення якого може негативно вплинути на здоров'я тварин та людей, що встановлюється ветеринарно-санітарними заходами або, якщо такі показники в заходах не існують, встановлюється на рівнях, рекомендованих відповідними міжнародними організаціями»;

після абзацу вісімдесят дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«прийнятна ідентифікація — ідентифікація, що передбачає: для великої і дрібної рогатої худоби, коней, свиней, собак та кішок — повсюдну ідентифікацію та облік в індивідуальному порядку за допомогою неповторюваного ідентифікатора; для свійської птиці, птахів, бджіл, комах, риб, ракоподібних, молюсків, жаб, амфібій та рептилій — колективну ідентифікацію за епідеміологічною одиницею або групою належності за допомогою неповторюваного групового ідентифікатора; для інших товарів — наявність маркування».

У зв'язку з цим абзаци дев'яностий — сто тридцятий вважати відповідно абзацами дев'яносто першим — сто тридцять першим;

2) частину сьому статті 67 викласти в такій редакції:

«7. Максимальна межа залишків ветеринарних препаратів у необроблених харчових продуктах тваринного походження, які пригнічують функцію залоз внутрішньої секреції тварин (зокрема мають тиреостатичну, естрогенну, андрогенну і гестагенну дію, а також антибіотики та гормони), не може перевищувати максимальну межу залишків, встановлену Комісією з Кодексу Аліментаріус. Якщо максимальна межа залишків, встановлена Україною, перевищує стандарти зазначеного Кодексу або відповідний стандарт Комісії з Кодексу Аліментаріус не розроблено, Україна надає на запит країни—члена СОТ відповідну оцінку ризику»;

3) абзац перший частини сьомої статті 83 викласти в такій редакції:

«7. У процесі здійснення аналізу ризику, пов'язаного із ввезенням на територію України товарів, визначаються такі фактори»;

4) пункт 5 частини першої статті 85 викласти в такій редакції:

«5) мати прийнятну ідентифікацію».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
18 вересня 2008 року.
№ 538-VI.

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до розділу I Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., №№5—8, ст. 78, №25, ст. 241, №27—28, ст. 253, №36—37, ст. 278; із змінами, внесеними законами України від 2 вересня 2008 року №346-VI, від 3 вересня 2008 року №354-VI та від 19 вересня 2008 року №565-VI) такі зміни:

1. У статті 1:

у частині першій цифри «222.896.194» та «175.747.080,6» замінити відповідно цифрами «224.661.194» та «177.512.080,6»;

у частині другій цифри «238.908.805,5» та «192.519.938,5» замінити відповідно цифрами «239.623.805,5» та «193.234.938,5»;

в абзаці третьому частини третьої цифри «4.377.260,2» та «1.518.028» замінити відповідно цифрами «5.427.260,2» та «2.568.028».

2. Статтю 25 доповнити частиною дев'ятою такого змісту:

«Порядки використання бюджетних коштів на формування державного продовольчого резерву Аграрним фондом, здійснення державних форвардних закупівель, товарних та фінансових інтервенцій на організованому аграрному ринку, в тому числі із застосуванням заставних цін на зерно, погоджуються з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету».

3. Пункт 30 статті 37 викласти у такій редакції:

«30) формування державного продовольчого резерву Аграрним фондом, здійснення державних форвардних закупівель, товарних та фінансових інтервенцій на організованому аграрному ринку, в тому числі із застосуванням заставних цін на зерно (за рахунок джерел, визначених пунктами 7 та 12 статті 36 цього Закону)».

4. Внести зміни до додатків №1, №3 та №4 до розділу I Закону України «Про Державний бюджет України на 2008 рік та про внесення змін до деяких законодавчих актів України» відповідно до додатків №1, №2 та №3 до цього Закону.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
24 вересня 2008 року.
№ 589-VI.

У Кривому Розі теж є онкодиспансер...

Відкрите звернення до народного депутата України 5—6 скликань, президента благодійного фонду «Розвиток України» Ріната Ахметова

Шановний колего!

З інтересом спостерігаю за Вашою діловою і політичною діяльністю. Вас справедливо називають одним із найвпливовіших людей України. Ви — один з найуспішніших бізнесменів країни, Ваші компанії входять до числа найбільших вітчизняних платників податків. Викликає також повагу масштабна благодійна діяльність, яку Ви проводите в рамках благодійного фонду «Розвиток України», і який, на відміну від багатьох декларативно благодійних організацій, є реальним спонсором низки великих національних програм у галузі науки, культури, освіти і медицини.

Останнім часом у вітчизняних ЗМІ, у суспільстві, медичних колах і навіть у парламенті багато говорять про роботу в рамках фонду «Розвиток України» Всеукраїнського проекту «Рак вилікуємо. Своєчасна діагностика і лікування онкологічних захворювань». Судячи з повідомлень у пресі, в ході реалізації цього проекту для українських онкодиспансерів і лікарень буде придбано унікальне обладнання для боротьби з онкологічними захворюваннями, а також проведено реконструкцію низки онкологічних центрів.

Як відомо з публікацій, первісний бюджет проекту становив 200 мільйонів гривень, однак згодом його було збільшено до 315 млн. грн. Ця сума вражає, особливо на тлі того, скільки грошей закладено на покупку нового медичного обладнання в держбюджеті (близько 30 мільйонів гривень на всю країну, і, як правильно Ви зазначили, «за такі гроші й нежить неможливо вилікувати»).

У пресі також повідомлялося, що 215 млн. грн. із виділеної суми буде спрямовано на придбання апарату позитронної емісійної томографії (ПЕТ/КТ), гамма-камери і кібер-ножа для онкологічної служби Донецької області, на повну реконструкцію й оснащення Донецького протипухлинного центру, районних і міських онкологічних установ Донецької області. П'ятдесят мільйонів гривень буде спрямовано в Національний інститут раку (м. Київ) і ще 50 млн. гривень для боротьби з онкологічними захворюваннями у восьми західних областях України.

Звичайно, Ви як президент Фонду самі визначаєте, в які регіони спрямовувати кошти. Однак як людина, котра душею вболіває за Кривий Ріг і його жителів, я не можу не запитати, чому серед об'єктів фінансування програми «Рак вилікуємо. Своєчасна діагностика і лікування онкологічних захворювань» не значиться криворізький онкодиспансер. Можливо, Ви просто не знаєте, що ця медустанова теж гостро потребує фінансової допомоги. Не буду описувати, в яких умовах тут перебувають хворі, на якому старому обладнанні доводиться працювати медикам, і як нелегко вижити цьому диспансеру в умовах мінімального фінансування. При бажанні Ви можете переконатися в цьому самі.

Звертаюся до Вас, бо знаю: Кривий Ріг — не чуже для Вас місто. Тут розташовані підприємства, що становлять вагому частку (як за капіталізацією, так і за рівнем доходів) у Вашій могутній корпорації. Це Північний, Центральний, Інгулецький, Південний ГЗК, Криворізький центральний рудоремонтний завод, Кривбасвибухпром. На всіх цих підприємствах працюють тисячі мешканців міста. На жаль, серед пацієнтів онкологічного диспансеру є і працівники Ваших підприємств, члени їхніх родин. Є багато і тих, хто до цих підприємств не має жодного стосунку, але ж вони живуть у вкрай несприятливому з екологічної точки зору регіоні. Поряд з тими ж ГЗК, у кар'єрах яких регулярно проводять вибухи вибухівкою, що містить тротил (від неї вже відмовилися в усьому світі, як від надто екологічно шкідливої, але в нашій країні чомусь так не вважають і продовжують активно її використовувати).

Звичайно, Ви можете відповісти, що в Кривому Розі є й інші великі підприємства, які належать іншим власникам, наприклад, Мітталу, до них і треба звертатися за допомогою в цьому питанні. Але хочу сказати, що нинішні власники металургійного комбінату і так чимало роблять для розвитку медицини в місті. До того ж при купівлі підприємства вони заплатили таку суму, що держава, за бажання, могла б усі лікарні країни (включаючи сільські акушерські пункти) оснастити найсучаснішим обладнанням). Але доля цих мільярдів мало відома. І лише завдяки тому, що свого часу через парламент мені вдалося домогтися того, що 1% отриманих від продажу Криворіжсталі коштів було спрямовано на потреби Кривого Рогу, в місті з'явився сучасний медико-діагностичний центр. А от до криворізького онкодиспансеру ці гроші не дійшли.

Можливо, причина тут у тім, що фінансування цієї медустанови йде через бюджет Дніпропетровської області і влада Кривого Рогу не вважає його «своїм», але хворим і лікарям від цього не легше. Вони як були, так і залишаються на мізерному фінансуванні. Надія з'явилася після того, як вони довідалися про програму «Рак вилікуємо. Своєчасна діагностика і лікування онкологічних захворювань» Вашого благодійного фонду «Розвиток України». До того ж преса почала активно цитувати Ваші слова про те, що Ви дійдете до кожного онкодиспансера. Але запитання: «Чи не обмине ця програма криворізький онкодиспансер?» — поки що залишається без відповіді.

Серед пацієнтів, лікарів, обслуговуючого персоналу диспансеру є чимало виборців, котрі тричі обирали мене народним депутатом України по мажоритарному округу. Вони досі звертаються до мене по допомогу і пораду. Ось і цього разу звернулися з проханням посприяти, щоб їхня медична установа потрапила в поле Вашого зору. Тому звертаюся до Вас, Рінате Леонідовичу, з проханням: не обійдіть своєю увагою проблеми онкологічного диспансеру Кривого Рогу, і люди Вам скажуть спасибі.

З повагою
Вадим ГУРОВ,
народний депутат Верховної Ради України 2—4 скликань, Почесний громадянин м. Кривого Рогу.

Вікно у світ з'явилося в Карпатах

У віддалених гірських селах, де дітей традиційно виховують на народних звичаях та культурі, з'явилися дива техніки

Від жахливої повені, якою влітку була охоплена значна частина Західної України, постраждало чимало населених пунктів. Люди з усіх сіл затопленого регіону ще довго пам'ятатимуть ті страшні дні. Однак наші співгромадяни не залишилися наодинці з горем.

Не всі учні у містах можуть користуватися такими комп'ютерними класами, які минулого тижня з'явилися завдяки меценатам у двох школах Верховинського району Івано-Франківської області.

«У нашому районі лише 35 шкіл, — каже Василь Дідушко, начальник відділу освіти Верховинської райдержадміністрації. — Деякі віддалені від цивілізації настільки, що дітям іноді доводиться декілька кілометрів долати пішки, щоб дістатися місця, де їх підбере автобус. Хоча зараз ми маємо 86% організованого підвезення дітей. Для загальної 100% потреби необхідно закупити ще принаймні два автобуси, щоб виконати програму «Шкільний автобус». Лише 12 шкіл мають доступ до мережі інтернет».

Верховинська влада та освітяни звернулися по допомогу до вітчизняних бізнес-структур. Їх почули.

«Дві школи Верховинського району відтепер матимуть найновіші комп'ютерні класи, обладнані сучасним ліцензійним програмним забезпеченням, — сказав на святковій лінійці, присвяченій відкриттю комп'ютерних класів, Володимир Коляденко, віце-президент Українського національного комітету Міжнародної торгової палати, один з організаторів благодійної акції.

— Я вважаю, що ці класи є інвестицією не просто у вашу школу, а у ваше майбутнє.

В наш бурхливий час інформаційних технологій та зв'язку інформація — це те, що лежить в основі прогресу будь-якої галузі науки, освіти, виробництва. І тільки той досягає успіху, хто може активно використовувати ці технології».

Благородна місія, до якої долучилися компанія ВАТ «Гідромеханізація», що є одним з найбільших підприємств з інженерної підготовки територій, ТОВ «БМС Консалтинг» — один із лідерів IT-ринку в Україні та світовий виробник комп'ютерної техніки HEWLETT-PACKARD, спільними зусиллями спробували знівелювати той цифровий розрив у доступі до інформації, який ще досі відчувається між сільською дитиною та міською, між жителями районних центрів та великих міст.

Районна адміністрація в особі голови Верховинської РДА Петра Кермощука, директорів шкіл с. Замагорів та с. Красноїлів, учні та їхні батьки висловлюють надзвичайну подяку всім тим людям, які лишилися небайдужими до проблем освітян. Так у маленьких віддалених карпатських селах з'явився величезний глобальний світ.

Крім комп'ютерів, діти отримали подарунки від олімпійської чемпіонки Стелли Захарової та її фонду: книги, футбольні та волейбольні м'ячі. Адже справжня особистість, розвинена гармонійно — це не тільки розум, а й фізичне здоров'я. А талант та бажання у цих діток вже є.

Софія РОМАНОВА.

СПОРТ

Ми піднімаємося вгору

Футбол. Після стартових матчів у відборі до ЧС-2010 року збірна України піднялася на сім позицій у новому рейтингу ФІФА і посідає 19-ту сходинку.

1 (1). Іспанія — 1643. 2 (2). Італія — 1365. 3 (10). Німеччина — 1336. 4 (6). Бразилія — 1280. 5 (4). Нідерланди — 1258. 6 (5). Хорватія — 1223. 7 (7). Аргентина — 1200. 8 (8). Чехія — 1111. 9 (12). Росія — 1076. 10 (9). Португалія — 1075... 14 (15). Англія — 982... **19 (26). УКРАЇНА — 893...** 59 (57). Білорусь — 522... 131 (120). Казахстан — 247... 184 (186). Андорра — 36.

Обмежилися штрафом

Оборонець збірної Англії Ріо Фердінанд вважає, що ФІФА надто м'яко ставиться до проявів расизму на футбольних стадіонах.

— Футбольні чиновники занадто багато говорять і занадто мало роблять, — цитує гравця «Рейтер». — Красиві слова про боротьбу з расизмом так і залишаються словами. Чому з Хорватії не зняли очки за поведінку її уболівальників — мені незрозуміло... Йдеться про те, що англійська футбольна асоціація зажадала зняти з Хорватії очки за поведінку глядачів під час відбіркового матчу чемпіонату світу-2010 Хорватія—Англія (1:4). На думку англійської сторони, хорватські уболівальники неодноразово дозволяли собі расистські вигуки на адресу темношкірих гравців команди гостей. У підсумку, федерацію футболу Хорватії покарали лише штрафом у 28 тисяч доларів.

Протасов почав з перемог

Краснодарська «Кубань» у 38-му турі першості Росії у першій лізі відчутно переграла іркутську «Звєзду» —5:0. Після цієї перемоги «Кубань», яку тиждень тому очолив український тренер Олег Протасов, набрала 78 очок і посідає другу сходинку в турнірній таблиці. Під керівництвом Протасова «Кубань» здобула вже другу перемогу.

Українці стартують у єврокубках

Волейбол. Завтра три українські клуби стартують в європейських кубкових турнірах. GM Capital Challenge Cup — серед його учасників, зокрема, сильні італійські, польські, французькі, німецькі клуби. У першому раунді наші колективи мають за суперників: «Локомотив» (Київ) — «Ласе-Р» (Латвія, Рига), «Локомотив» (Харків) — «Локомотив-Бела» (Білорусь, Могилів). «Імпексагроспорт» (Черкаси) на Кіпрі зіграє з «Пафіакос Пасос».

В. Б.

САМОВРЯДУВАННЯ

Від пасивних отримувачів адмінресурсу — до конструктивних партнерів

На Запоріжжі розпочалося практичне втілення проекту TACIS «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Угоду про це підписали голова обласної державної адміністрації Олександр Старух, перший заступник голови обласної ради Олександр Клепаков та заступник постійного представника ООН в Україні Йоанна Казана-Вишньовецька.

Підготовка до реалізації проекту проводилася з початку року, а в серпні відбулися презентаційні семінари, після яких від сільських, селищних і міських рад були отримані заявки. У них прописані **проблемні аспекти життя сільської громади з п'яти означених пріоритетів: охорона здоров'я (підтримка мережі фельдшерсько-акушерських пунктів), енергетика (енергозберігаючі заходи, використання відновлюваних джерел енергії), навколишнє середовище (утилізація відходів, знешкодження запасів пестицидів), комунальне водопостачання, місцевий транспорт (подолання ізольованості в сільській місцевості).** За результатами обговорення для участі в проекті відібрано по п'ять сільських і селищних рад Бердянського, Великобілозерського, Гуляйпільського, Куйбишівського, Новомиколаївського, Пологівського, Приморського та Чернігівського районів.

Для цих рад проведуть 40 навчально-методичних семінарів. Мікропроекти громад фінансуватимуться з трьох джерел: кошти проекту TACIS (50 відсотків), місцевий бюджет (45 відсотків) та внесок самої громади (5 відсотків). Загальний кошторис складатиме два мільйони гривень. І хоча сума невелика, за задумом організаторів, проект допоможе громадам перетворитися з пасивних отримувачів адміністративних послуг на конструктивних партнерів. За словами першого заступника голови обласної ради Олександра Клепакова, «це буде робота з удосконалення місцевого самоврядування на основі вимог Європейської хартії».

Микола МАНЬКО.

Громадяни визначать пріоритети розвитку територій

По п'ять сільських і селищних рад із восьми районів Хмельницької області візьмуть участь у спільному проекті Європейського союзу і програми розвитку ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Вони самостійно визначатимуть пріоритети розвитку своїх територій і частково профінансують ці проекти. Для їх підтримки ООН виділяє два мільйони гривень. Внесок місцевих бюджетів становитиме 1,8 мільйона гривень. Тож самим громадам залишиться зробити лише п'ятивідсотковий внесок від вартості ініціативи.

Ірина КОЗАК.

«Генеральний план — не миттєвий документ, а стратегія розвитку Одеси на чверть століття. Тут не сім, а сімдесят сім разів треба відміряти, перш ніж приймати рішення. Об'єднати історичну забудову з новобудовами, уникнути лінійного планування, врахувати формування морського фасаду Одеси — це три кити, на мій погляд, на яких повинен виростати новий генеральний план міста», — вважає заслужений архітектор України, кандидат архітектури, професор Володимир ГЛАЗИРІН

ПЕРСПЕКТИВА

Не залежати від «великої хімії»

Стратегію економічного розвитку Армянська й Красноперекопська затверджено на сесіях цих промислових центрів Присивашшя.

Оновлення краю відбуватиметься з урахуванням таких його переваг, як вигідне географічне положення й можливості стати комфортним коридором між півостровом та всіма областями материкової України. Визначено й шляхи подолання монопрофільності: залежності Армянська від хімічного гіганта — «Кримського Титану», а Красноперекопська — від не менш потужного Кримського содового заводу, головних донорів місцевого бюджету й постачальників робочих місць.

Пом`якшуватимуть моноіндустріальність обох міст, яка у випадку форс-мажорної ситуації на цих підприємствах здатна призвести до стагнації регіону, розвитком інших галузей економіки, не пов`язаних з «великою хімією». Рушієм втілення цих планів стане передусім малий і середній бізнес та сприяння залученню інвестицій, як і рекомендували куратори — розробники проекту «Економічний розвиток міст» Агентства США з міжнародного розвитку. В Армянську акцент зробили на розвитку комунальної інфраструктури, у Красноперекопську — на підвищення комфортності життя в місті.

Головною інвестиційною перевагою Армянська іноземні експерти вважають багату сировинну базу. Тут планують реалізувати чимало проектів, що враховують природні щедроти краю, зокрема, розвинути вівчарство, налагодити переробку відходів рисового виробництва тощо. Малий і середній бізнес розвинуть, насамперед, у сфері обслуговування транзитних туристів.

Створять сучасний придорожній сервіс, зокрема автокемпінги, мисливські господарства й бази для любителів риболовлі в «краю озер», культурно-розважальну інфраструктуру.

Використають на благо розвитку регіону не менш багаті природні ресурси Красноперекопська, де в плесах Сиваських озер площею аж 2500 квадратних кілометрів розчинено понад 190 мільйонів тонн(!) різних мінеральних солей, зокрема майже 120 мільйонів тонн кухонної солі, а також багатющі запаси поживних мікроводоростей — основної біологічної сировини для виробництва бета-каротину. Давно чекають переробки й мільйони тонн відходів Кримського содового заводу, зібрані в природному накопичувачі. Перспективним буде в сиваських степах і спорудження потужних вітрогенераторів нового покоління. У Красноперекопську вирішенням «хімічної проблеми» стане й створення нових переробних підприємств, приміром, синтезу бета-каротину.

В Армянську, на базі Каркінітської затоки, створять комфортабельну рекреаційну зону з грязелікуванням. У Красноперекопську курс бальнеологічних грязепроцедур можна буде пройти на Красному озері.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Діалог з городянами

Громадське обговорення генерального плану розвитку міста на наступні 25 років відбувалося в Одесі вперше

КРОКИ ДЕМОКРАТІЇ

Ні методики, ні сценарію ніхто не знав. У міському управлінні архітектури й містобудування вирішили розмістити в одному з найбільших виставкових залів графічні аркуші з описом нового генплану. У залі організували чергування архітекторів, які мали давати роз'яснення, консультації всім відвідувачам. Тут само помістили книги для відгуків.

Скажемо так: архітектори—розробники генплану Одеси не розраховували ні на активність жителів міста, ні на пропозиції, висловлені ними. Але заради формальності громадське обговорення провести було необхідно — така вимога закону України про архітектуру й містобудування.

На подив розробників документа — фахівців київського інституту «Діпромісто» — у виставковий зал на вулиці Троїцькій кинулися тисячі одеситів. Наплив бажаючих був настільки великий, що довелося продовжувати строк обговорення проекту. Результатом паломництва городян стали абсолютно не прогнозовані архітекторами й керівництвом міста стихійні мітинги, пікети, акції, протести людей проти пропонованого їм варіанта розвитку міста.

Основні вимоги пікетувальників такі — вони були категорично проти передбаченого в новому генплані знищення будинків приватного сектору в рекреаційній зоні й будівництва на їхньому місці висоток. Не радував, приміром, жителів окремих районів міста — Черноморки, Чубаївки, Сахалінчика, Лузанівки, той факт, що у звичних для їхнього проживання районах повинні з'явитися нові дороги.

Протистояння, що почалося після громадського обговорення проекту генерального плану, загрожувало перейти межі звичайного заходу й перетворитися на стійкий детонатор, який міг підірвати суспільно-політичну ситуацію в місті.

До честі одеського міського голови Едуарда Гурвіца і його команди, вони не стали загострювати протистояння, що намітилося між владою й жителями. Було ухвалено рішення відправити генеральний план на доопрацювання, а через три місяці провести повторні громадські слухання.

У новому варіанті генплану були практично повністю враховані всі зауваження людей. Його обговорення вирішили провести по районах міста. У трьох — Суворівському, Київському й Малинівському, а саме там очікувалися найбільш масштабні зміни в архітектурному вигляді — громадські слухання пройшли дещо емоційно, але в цілому, за словами виконувача обов'язків головного архітектора міста Володимира Колокольникова, дуже й дуже продуктивно.

Підсумком громадських слухань стало схвалення одеситами в цілому концепції нового генерального плану розвитку міста. У свою чергу міська влада одержала практичний досвід в організації й проведенні діалогу з городянами.

Проведення громадських слухань передбачене статтею 13 Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Порядок їх організації визначається Статутом територіальної громади. Такого в Одесі досі немає, і тому немає відповіді на багато питань на кшталт: з якого приводу необхідно проводити громадські слухання? Як часто? Як реалізовувати на практиці пропозиції громадян? І так далі.

Друга чарка (йдеться про обговорення регуляторного акту «Про затвердження порядку узгодження вартості проїзду на автобусних маршрутах загального користування в режимі руху «маршрутне таксі в Одесі») виявилася не колом. Розроблений місяць тому регуляторний акт був надрукований у газеті «Думська площа» і розміщений на офіційному інтернет-сайті міської ради. Заступник начальника управління економіки, інвестиційної політики й зовнішньоекономічної діяльності Євгенія Квятковська розповіла, що проект документа викликав величенний резонанс у місті. Він мав стати таким собі балансом інтересів пасажирів і перевізників. На адресу депутата міської ради Олексія Гончаренка, з ініціативи якого й було організовано ці громадські слухання, надійшло понад 20 тисяч пропозицій від одеситів.

Я був присутній на громадському слуханні, про яке йдеться. Простою розмову громадськості міста з автоперевізниками назвати не можна. Якщо депутат міськради Олексій Гончаренко й представники комітетів самоорганізації населення, які його підтримували, захищали інтереси городян, то транспортники намагалися відстояти свої бізнес-інтереси.

У результаті обговорення було ухвалено рішення виключити з тарифу на проїзд фінансові витрати підприємства, зокрема, витрати транспортників з виплати банківських кредитів.

— Складається дивна ситуація, — каже Олексій Гончаренко: — в конкурсах беруть участь підприємства, які не мають ні автобусів, ні коштів на їх утримання. Вигравши конкурс, вони беруть кредити під високі відсотки й закладають потім ці відсотки в собівартість перевезення. Тобто відсотки оплачують пасажири.

Як це не дивно, але підсумком обговорення стала не конфронтація, а згода з багатьох питань пасажирів і автоперевізників. Одні одержали чіткі гарантії того, що підвищення тарифів надалі відбуватиметься не раптово, а після обговорення всіх критеріїв для підвищення. Другі ж, у свою чергу, одержали запевнення про невтручання у фінансову діяльність автопідприємств.

Від монологу до діалогу — шлях і довгий, і короткий. Залежно від того, хто яку дорогу вибере. В Одесі обрали, схоже, коротку, і про це анітрохи не шкодують.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На знімку: один з нових будинків, які змінюють вигляд Одеси.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

ДО СЛОВА

Вартість розробки генерального плану розвитку Одеси становить п'ять мільйонів гривень.

Автором першого генерального плану міста в 1795 році був майор Франц де Волан.

Інформація для роздумів

Територія Одеси в сучасних межах становить 16 тисяч гектарів.

За час реалізації нового генплану буде побудовано 11 мільйонів квадратних метрів житла.

Новий генплан передбачає будівництво в Одесі двох гілок метро довжиною 38 кілометрів.

ПРЯМА МОВА

— Це слухання викликане тим, — розповів «Голосу України» депутат міськради Олексій Гончаренко, — що в червні автоперевізники спробували протягти на обговорення сесії міськради вигідний їм варіант регуляторного акта. Нам удалося відбити їхню спробу вирішити проблему підвищення вартості проїзду в автобусах на свою користь.

* БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ * БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ * БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ *

Метал крали просто з вагонів

Проблеми схоронності вантажів, які перевозять залізницею, Алчевський металургійний комбінат вирішує постійно. Але проконтролювати переміщення кожної тонни продукції протягом усього шляху дуже важко, тим більше в умовах розгалуженості мережі доріг.

Навесні цього року пошук розкрадачів-невидимок розпочали співробітники Управління СБУ в Луганській області. Оперативникам вдалося швидко встановити й організаторів, і безпосередніх виконавців злочинів.

— Виявилося, що секрет їх «невидимості» для пересічних залізничників полягав у тому, що організатором кримінальної діяльності був один з керівників підрозділу воєнізованої охорони Донецької залізниці. А «чорноробами» були безробітні жителі Артемівська, Зоринська, станції Кипучої, більшість із яких уже мали кримінальний досвід, а інші — й судимості за ці злочини, — розповідає керівник прес-служби управління СБУ в Луганській області Юлія Єременко. — Вирішивши очолити «стихійну енергію мас» і направити її на забезпечення власного добробуту, посадові особи запропонували цим людям «працювати» на себе й під своїм керівництвом. Ті, пам'ятаючи легкий хліб і бандитську романтику 90-х, погодилися.

Сформована група діяла приблизно з березня 2008 року за такою схемою. Одержавши інформацію про те, коли з Алчевського меткомбінату виходить черговий потяг із продукцією, організатори «сурмили збір». Поки поїзд перебував на станції Комунарськ, де він звичайно стоїть години 3—4, члени «бригади» стягувалися до цієї станції, залазили у вагон, що їм називали організатори, і очікували відправлення.

Телефони корпунктів: Сімферополь — (0652) 22-33-23; Одеса — (048) (2) 37-92-27

«Садоводи» наступають на парк,

або Як набирав обертів ажіотаж довкола привабливих чернігівських гектарів

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

На Чернігівщині з кожним днем дорожчає земля. Був здивований, коли у Мезині Коропського району (майже 300 кілометрів від Києва!) почув від селян-пенсіонерів:

— У нас усі хати викуповують кияни.

Подорожчали хутірські оселі над Десною. У Локнистому їх вартість уже перетнула межу в 10 тисяч доларів. А ще два–три роки тому ці оселі можна було придбати за якихось 3000–5000 гривень!

Так само укільканадцятеро подорожчали старі помешкання поблизу Дніпра у Ріпкинському районі. Ажіотаж довкола них із кожним днем наростає. Здавалося б, нема ніякої проблеми: нині на Придесенні майже 20 тисяч хат-пусток. Вибирай на будь-який смак. Усім вистачить! Але й тут є своя заковика.

З ЛИСТА

«Останні два роки почали у селян відбирати оселі і законних власників просто виганяти на тій підставі, що вони вже не є власниками своїх хат, — пише до газети чернігівець Микола Войстриков. — Нам, спадкоємцям, у сільраді заявили, що будинок нам не належить, як не належав він і тітці, бо та не оформила спадщину в БТІ...»

Далі читач написав про свої митарства та муки: «Перше — треба оформити технічний паспорт на оселю. З'їздити в бюро технічної інвентаризації — БТІ, написати заяву, заплатити 347 гривень і чекати місяць, поки прийдуть і обміряють. Звичайно, ніхто не приїжджає. Треба найняти транспорт, щоб привезти й відвезти мірльника. Він нашу хату обміряв за 4 хвилини — довжину і ширину, також сіни і піч. Тобто хвилина його праці обійшлася нам майже 87 гривень. Це не рахуючи 120 гривень за бензин на поїздку в Корюківку». Далі ще спадкоємець платив 600 гривень адвокату, їздив кілька разів до суду. «До нотаріуса добитися важко, — зазначає він, — треба за добу займати чергу, а потім у ній можна вмерти від лайок і тісняви. Бо, бачте, в районі державний нотаріус один». Чоловік розпачливо запитує: «Хто це витримає?»

Справді, багато сільських «дач», — особливо в «глухих місцях», попри дедалі більший попит на неміську нерухомість — присадибні ділянки, через такі реалії пустують. Вони малопривабливі для покупців. Родичі померлих не хочуть марнувати час для оформлення спадщини у формі старенських будівель, зведених у повоєнні роки. Більше затрат, ніж зиску. Земельний ажіотаж, можливо, зачепить і ці старенькі хатинки. Та замість нервування у чергах до нотаріуса, вирішення питання про спадкоємництво та право на сільський будиночок з клаптиком городу сьогодні, як це не парадоксально звучить, **людям при серйозних грошах набагато простіше придбати шмат землі для дачного відпочинку-господарювання іншим шляхом. Для цього треба мати, щоправда, певні зв'язки, впливовість та настирливість у досягненні мети.**

На позачерговій вересневій сесії Чернігівської обласної ради голова облради Наталія Романова оприлюднила вражаючий факт: у Чернігівському районі поблизу Олександрівки (а це передмістя обласного центру) при дефіциті землі новоспеченому садовому товариству виділено 12 гектарів поля. І хто ж «садоводи»? Щасливчики, як з'ясувалося, з Рівненської, Житомирської, Київської областей, а також навіть з Сєвєродонецька! За ними стоять впливові люди! Багатьом з них земельні наділи потрібні явно не для будівництва котеджів, а для майбутнього перепродажу дешево придбаної землі.

Ще перед цим засвітились 120 киян, переважно студентів, які забажали по 2 гектари «для ведення особистого селянського господарства» у Козелецькому районі. Їм теж райвлада дала зелене світло у вирішенні цього питання.

Громадськість же найбільше турбує ситуація довкола Ялівщини — історичної місцевості в північно-східній частині Чернігова. Ще в XIX столітті вона була засліснена цінними породами дерев, тут облаштували перші водозабори з глибин землі. У 1944 році виник задум на цій території утворити ботанічний сад. І наступного року він був реалізований. Чернігівський обласний ботанічний сад узяв під опіку 170 гектарів красивого горбисто-лісового ландшафту з 480 видами дерев та 720 видами декоративних рослин. Уже через 10 років колектив за сезон реалізував 453 тисячі декоративних, плодово-ягідних та деревовидно-чагарникових рослин. На жаль, у подальші роки природний комплекс зазнав обмежень, значних втрат після об'єднання ботанічного саду із господарством «Зеленбуд». Чернігівський облвиконком у 1964 році затвердив урочище Ялівщина вже площею 83 гектари як пам'ятку природи місцевого значення, а у 1972 році облрада віднесла його до «парків-пам'яток садового паркового мистецтва». У часи перебудови, а саме 28 вересня 1989 р., Ялівщину прагматично виключено з переліку об'єктів природно-заповідного фонду і переведено в категорію лісового заказника місцевого значення площею 7,2 гектара. Наступний гектар з цієї площі забрано у 1992 році під забудову елітних котеджів!

Інша територія колишнього лісопаркового комплексу була у відповідні часи поділена між різними господарчими структурами, зокрема Чернігіврайагролісгоспом, КСП «Фірма «Квіти Чернігова», СП «Чернігівський торгівельний альянс» та автокооперативом № 45. Сьогодні саме вона потрапила у поле зору активних та впливових «садівників».

Сесія Чернігівської міської ради 31 серпня 2006 року за активного лобіювання групи депутатів затвердила проект приватизації земельної ділянки та прийняла рішення видати 79 членам КСП «Фірма «Квіти Чернігова» державні акти на право власності на землю. Начебто перемогла справедливість в інтересах трудівників. Але ж... у приватну власність передано парк з лісовими насадженнями, які одразу почали вирубуватися! Уже в кінці 2006 року багато власників сертифікатів спішно продали свої наділи.

Досить красномовні рядки зі звернення представників громадських організацій, мешканців міста з цього приводу до Президента, Генеральної прокуратури, місцевих урядовців. Вони процитували десятки документів, з яких видно, як без належного оформлення, з неодноразовим порушенням чинного законодавства, урізалася на 18 гектарів Ялівщина.

Зі звернення громадськості

«Згідно з листом управління з контролю за використанням та охороною земель у Чернігівській області від 22 червня 2007 р., — зазначалось у вищезгаданому зверненні, що розглядалося на сесії облради 11 червня 2008 року, — проект землеустрою на державну землевпорядну експертизу не подавався КСП «Фірма «Квіти Чернігова» до прийняття рішення Чернігівської міської ради від 31.08.2006 р. Державний акт на право постійного користування землею, на який посилається міська рада при прийнятті рішення про розпаювання даної ділянки, не надавався. Це свідчить про те, що КСП «Фірма «Квіти Чернігова» не мала правовстановлюючого документа, тобто будь-яких прав на приватизацію землі. Крім того (...), у схему розпаювання увійшла земельна ділянка, яка рішенням Чернігівської міської ради була надана у користування ТОВ «СП «Чернігівський торговельний альянс» і у нього не вилучена. Вказане свідчить про те, що було приватизовано землю, якою користується підприємство, а це прямо суперечить законодавству про землю».

Законність цієї «приватизації» ще вивчає прокуратура. Однак, схоже, перепродані наділи важко вже буде повернути через суд. Особливо, коли ділянки забудують дорогими котеджами.

Позитивно, що і облдержадміністрація, і облрада, відгукнувшись на занепокоєні звернення чернігівців, улітку провели певну роботу для припинення розбазарювання території Ялівщини. Вісімнадцята сесія облради прийняла рішення «Про резервування території лісового парку «Ялівщина» в Чернігові». **Головне у ньому — взяття під опіку 110 гектарів мальовничого ландшафту для організації об'єкта природно-заповідного фонду. До прийняття рішення про його створення депутати встановили обмеження щодо нецільового використання вищезгаданих земельних ділянок.**

Тим часом

...Уже кілька раз на порядок денний сесій Чернігівської міськради лобістами виноситься питання про передачу чотирьох гектарів з Ялівщини у приватні руки. Поки що голосів для прийняття рішення не вистачає. Та «садоводи», схоже, на цьому не заспокояться. Атака на Ялівщину продовжується. І що швидше місцеві депутати, чиновники, відповідні служби реалізують заплановані заходи зі збереження унікальної пам'ятки природи, то раніше буде поставлено заслін зазіхачам на нищення лісопаркової краси.

— Необхідно терміново виготовляти проект землеустрою для встановлення меж в натурі на території місцевості Ялівщина, — прокоментував ситуацію державний інспектор з охорони навколишнього природного середовища Чернігівської області Анатолій Сподаренко. — Тому що без цього знову виникатимуть спірні питання, і землі надаватимуться з порушенням чинного законодавства суб'єктам господарювання.

Як повідомив заступник чернігівського міського голови з питань архітектури, будівництва і земельних ресурсів Олександр Сердюк, згідно з рішенням сесії міської ради вже замовлено визначення меж Ялівщини проектній організації «Дніпромісто» та виділені на цю процедуру кошти. Окрім цього, визначатиметься функціонування складових лісопаркової території.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

*** БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ * БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ * БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ * БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ ***

Тривожний факт

Семеро учасників угруповання були затримані при завантаженні скинутого швелера в машину. Вражає те, що, як установили співробітники УСБУ, у розкраданнях, поряд з 35–літніми дядьками, брали участь і 14–літні підлітки. Діти ніде не вчаться й свій життєвий вибір, схоже, вже зробили — залізниця й «справжня чоловіча компанія».

Потяг рушав, і вони починали розмотувати дріт, яким скріплені 12-метрові смужки швелера, що утворюють мотки по 7—10 тонн. Процес займав увесь час руху до станції Кипуча, минувши яку, правопорушники починали скидати швелер з вагонів. До станції Мануїлівка вони намагалися скинути всю пачку швелера. Обов'язково всю — щоб не лишати слідів розкрадання. На цій станції вони залишали потяг і починали вантажити метал у машину, яку присилали організатори «концесії».

Поки «чорнороби» тягали 12-метрові шматки металу, організатори «прикривали» свою «бригаду». Вони ж складали й липові акти про те, що ними, мовляв, був виявлений скинутий з вагонів метал, який підлягає відправленню на металургійний комбінат. Ці «документи» повинні були зняти зі зловмисників усякі підозри, якщо машина із краденим металом раптом зустрінеться із працівниками правоохоронних органів. З «бригадою» організатори розраховувалися вже після реалізації швелера комерційній структурі за підробленими документами. За одну вилазку учасник угруповання одержував приблизно 800 гривень, а відбувалися ці вилазки практично щотижня. Щораз зловмисники скидали з вагонів по 8,5—9,5 тонни металу.

Коли оперативники оглядали місця скидання, то виявили, що у двох випадках смужки швелера при падінні вдарилися просто в стовпи електропередач, які стоять уздовж залізниці. Ще трохи — й 200-кілограмова конструкція, розгорнувшись від удару, упала б на рейки. Уникнути в цій ситуації катастрофи було б неможливо.

Алла АНТІПОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПІСЛЯМОВА

Зараз на ділянці залізниці в районі Алчевська встановилося затишшя. Частина правопорушників ділиться секретами «майстерності» зі співробітниками правоохоронних органів, інші залягли на дно.

Компанія «Брансвік Рейл Лізинг» обрала Стахановський вагонозавод, щоб передати ювілейний 10–тисячний вагон–хопер уральській компанії *(Укрінформ)*

Новоселівський гірничо–збагачувальний комбінат Харківської області виконав замовлення скляної промисловості Польщі *(Укрінформ)*

КРИМІНАЛ

Послушник обікрав обитель, а гроші програв у казино

Три роки позбавлення волі отримав колишній послушник одного з монастирів Тернопільщини за крадіжку. На суді хлопець казав, що два роки тому приїхав із сусідньої Львівщини зі щирими намірами присвятити своє життя служінню Господу, але морально-психологічний клімат, що панував в обителі, похитнув його. Стосунки з іншими мешканцями монастиря були напруженими, тому він, мовляв, і вирішив помститися.

Зовсім іншої думки священик-монах обителі. За його словами, послушником хлопець був таким собі: міг розмовляти по мобільному телефону, коли інші молилися, покладені на нього повинності не виконував, тобто був випадковою людиною в монастирських стінах. Коли в монастирі розпочалися ремонтні роботи, він зробив дублікат ключа від келії, де зберігалися гроші. А коли всі були на службі, відімкнув двері і проник до приміщення. У шухляді знайшов конверти з грошима і документами. Прихопив їх і втік. На таксі подався в одне з містечок Львівщини. Документи по дорозі викинув, а гроші програв у казино. Сума була немалою: 17 тисяч євро, 2 тисячі гривень, 60 доларів, 350 польських злотих.

Оперативники швидко вирахували місцезнаходження злодія і затримали його. Тепер у нього буде час покаятися. Але не в монастирській келії, а в тюремній камері.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Конвертували через підставних осіб

Дев'ять обшуків, у тому числі в державних установах та комерційних банках, провели за постановами суду працівники управління по боротьбі з організованою злочинністю УМВС України в Житомирській області. Вилучено комп'ютери, бухгалтерські і банківські документи, печатки різних комерційних структур, які підтверджують, що здійснювалася конвертація коштів у особливо великих розмірах.

До операції правоохоронці готувалися кілька місяців. Як зазначив начальник обласного УБОЗу Едуард Федосов, учасники групи в Житомирі зареєстрували на підставних осіб шість підприємств, через рахунки яких проведено фінансові операції на загальну суму понад 150 мільйонів гривень. За попередніми розрахунками, тільки по одному з цих підприємств сума недонарахованих і несплачених податків становить 3,9 мільйона гривень.

Олексій КАВУН.

За кермом таксі сидів наркоман

Водій однієї з івано-франківських служб таксі пропонував своїм пасажирам наркотики безпосередньо на робочому місці. За цим заняттям його затримали співробітники підрозділу боротьби з незаконним обігом наркотиків УМВС України в області. В салоні авто правоохоронці виявили кілька згортків марихуани, а у помешканні — предмети для виготовлення наркотику. Однак таксист не лише промишляв зіллям, а й сам його вживав. Огляд в наркологічному диспансері показав, що він перебував за кермом у стані наркотичного сп'яніння.

Вл. інф.

Дорогий наш міст,

або Дещо про секрети дарницького довгобуду

Йтиметься, як уже здогадалися деякі читачі, про залізнично–автомобільний перехід через Дніпро в столиці нашої батьківщини — Києві. Таке пафосне формулювання пояснюється просто. Погляньте на макетне зображення моста. Нічого схожого в Україні немає! А в Києві будівництва такого масштабу, як стверджують фахівці, не було останні двадцять років.

Але перш ніж перейти до обіцяних «секретів», дозвольте невелике порівняння. Днями Данія і Німеччина підписали угоду про будівництво моста завдовжки 20 км між двома країнами через Балтійське море. Залізнично-автомобільний міст, як повідомляє одне транспортне видання, сполучить датський острів Лоллан і німецький Ферман. Будівництво моста, дизайн якого поки що остаточно не визначено, розпочнеться 2011 року й закінчиться в 2018-му. Проект обговорюють і узгоджують уже 15 років, але загальну вартість спорудження визначено й заявлено — 5,6 мільярда євро.

Будівництво нашого моста завдовжки не набагато більше 1 кілометра тягнеться вже чотири роки й триватиме, за офіційними даними, ще стільки само. За рішенням уряду проектування й безпосередньо будівництво з часу старту (грудень 2003 року) і донині ведуться паралельно. На все про все витрачено вже 3 мільярди 963 мільйони гривень. Чергова оприлюднена сума кошторисної вартості моста — 9 мільярдів 157 мільйонів гривень. От і прикиньте, на скільки й у чому ми перевершили Європу!

> Для залізничників цей міст нічого не дає, ніякої економічної ефективності — ні пропускної, ні технологічної! Гірше того, щоб заспокоїти громадськість, прокладеними уже рейками пропустять поїзд із порожніми вагонами, а рух не відкриють ще п'ять-десять років! Робочим залишиться старий міст, той самий, що на макеті фактично підпирає новобудову збоку.

Вигляд згори

Маючи на меті розв'язати те саме завдання, я, звісно, вирушила до найвищих чиновницьких кабінетів, щоб докладніше розпитати про історію й перспективи будівництва. І була абсолютно впевнена, що почую розповідь про героїчні будні будівельників, котрі нарощують темпи робіт. Та і як інакше, якщо міст, хоча і недобудований, стоїть уже в центрі міста й притягає жадібні погляди водіїв, особливо в годину пік, коли на чотирьох інших мостах автівок сила-силенна, і всі нишпорять у пошуках альтернативного шляху?

Нічого подібного! «Будівництво цього моста було авантюрою чистої води, куди втягли й залізницю!» — не моргнувши оком, сказав міністерський службовець, який побажав анонімно фігурувати в моїх вишукуваннях. На його думку, коли розглядалося питання будівництва в Києві нового залізничного моста, що мав замінити старий, зведений ще 1951 року і відтоді не знав жодного ремонту (!), треба було взагалі вивести за межі міста залізничну колію. «Ніде в цивілізованому світі ви не знайдете столицю, через центр якої йдуть вантажні поїзди — з ядерними, хімічними та іншими небезпечними вантажами. На жаль, це питання ніхто не порушує. Але до пори до часу, доки грім, як кажуть, не гримнув!» — сказав мій співрозмовник. На його думку, більш правильним було б з Дарниці зробити кільце в об'їзд Києва, щоб вантажні поїзди навіть не заходили в місто. У цьому й полягала проблема, яку треба було розв'язувати «по-державному». Але з якихось інших міркувань було ухвалено урядове рішення будувати не просто залізничний, а залізнично-автомобільний міст, що одразу вдвічі збільшувало його кошторис. Водночас замовником проектних і будівельних робіт призначили Південно-Західну залізницю, на території якої й експлуатується старий залізничний міст через Дніпро. На його ремонт, за розрахунками фахівців цієї залізниці, потрібно було затратити не більш як 10 мільйонів гривень. «Але є різниця — 4 мільярди і 10 мільйонів, особливо якщо попереду маячать президентські вибори?!» — виразно подивився мені в очі чиновник.

І додав, що для залізничників цей міст нічого не дає, ніякої економічної ефективності — ні пропускної, ні технологічної! Гірше того, щоб заспокоїти громадськість, прокладеними уже рейками пропустять поїзд із порожніми вагонами, а рух не відкриють ще п'ять-десять років! Робочим залишиться старий міст, той самий, що на макеті фактично підпирає новобудову збоку.

Вигляд збоку

Зізнаюся, такі розмови, особливо на тлі численних публікацій у всіляких виданнях про нібито помилкові проектні рішення й будівельні огріхи, виявлені останнім часом, мене трохи збентежили. Що ж виходить, гроші зарили в землю й кінці — у воду?

Одного вересневого дня я прямо на будівельному майданчику розпитувала головного інженера ВАТ «БМК Планета-міст» Віталія Ярича про те, що мав на увазі товариш «згори», коли сумнівався в придатності моста. Компанію «Планета-міст» з самого початку було визначено генпідрядником будівництва. Потім, через щорічну зміну керівництва Міністерства транспорту й зв'язку України, такими виявилися ще три компанії. І тепер абсолютно не зрозуміло, хто в результаті здаватиме об'єкт, а головне — відповідатиме, якщо його з якихось причин забракують. Чутки про передачу в Генпрокуратуру висновків різних профільних інститутів, які інспектують будівництво, циркулюють давно. Висновків лише немає. Але чомусь всі «шишки» сиплються на голову будівельників саме з «Планети-міст»...

Віталій Ярич не заперечував ні помилок у розрахунках опор (їх виправили за свій рахунок санкт-петербурзькі проектувальники), ні порушень у монтажі залізничних перегонів, допущених будівельниками на початку нинішнього літа, через що роботи зупинилися на кілька місяців. Але від розмови про суперечки й позови з колегами по будівництву, відповідальними за різні ділянки, ухилився. Сказав лише, що всі суди-пересуди — звичайна справа на таких великих об'єктах. А висновки потрібно робити за кінцевим результатом. «Дивіться, — показав рукою собі за спину головний інженер, — міст стоїть, ми пройшли найважчу ділянку — воду, тепер спокійно можна облаштовувати під'їзні колії, розв'язки, монтувати естакади». Скільки часу буде потрібно на це? «Можемо до кінця року все зробити, були б тільки будматеріали, гроші й креслення!» — запевнив Віталій Ярич. На що директор компанії Володимир Бородинець, який долучився до розмови, лише невесело посміхнувся...

Вигляд знизу

У дирекції з будівництва моста оптимізму теж не втрачають. У цій організації — спеціальному підрозділі Південно-Західної залізниці декілька десятків чоловік заробляють свій хліб винятково турботами про новобудову. Черговий директор Володимир Сухорський (начальники, схоже, тут теж не затримуються) запевнив, що до кінця поточного року відкриється рух робочого поїзда однією колією моста. Щоправда, на тепловозній тязі, оскільки до закінчення всіх робіт на автомобільній частині міст ніхто не електрифікуватиме. Але зате по рейках будівельникам можна буде доставляти важкі металеві конструкції, різні вантажі й техніку. «Спорудження одночасно залізничних і автодорожніх розв'язок у різних напрямках і рівнях — дуже непросте технічне рішення, над яким нині працюють проектувальники», — уточнив найближчі плани Володимир Сухорський. І лише потупив погляд у відповідь на моє запитання про єдине проектне рішення, якого, отже, як не було, так і немає.

«Якщо дотримуватися букви закону, то основний документ — постанова уряду про будівництво моста. У ній йдеться про паралельне проектування. За всі ці роки ніхто не скасовував цю постанову. І не мені її оскаржувати, — відзначив директор. — Зі свого боку ми робимо все, щоб робота велася в рамках закону, будівельних норм і правил».

Реальну картину «введення в рамки» можна спостерігати на прикладі залучення бюджетних коштів для будівництва автомобільної частини моста — шестиполоски, розв'язок і під'їздів. Потрібні 1,2 мільярда гривень уряд вирішив взяти в «Укравтодорі». Як визначили суму без остаточного проекту — одному Богові відомо, але не про це мова. За законом, щоб увести в обіг бюджетні гроші, потрібні не тільки узгодження з міністерствами, що контролюють фінансові потоки, а й тендери на закупівлю матеріалів і послуг для будівництва. «Договори генпідряду працюють з 2004 року, визначено підрядників з видів робіт, і відносини з ними не перервеш, не порушиш. От і йде процес узаконення, узгодження залучення тих або інших будівельних підприємств на участь у роботах за рахунок бюджетних коштів. На це йде час...» — розповідає Володимир Сухорський. Але тактовно мовчить про те, що втрачається не тільки час. Коли лунають обвинувачення в лобіюванні інтересів конкретних компаній при проведенні тендерів, втрачається авторитет замовника робіт. А така тяганина навколо чергової суми грошей, залучених на будівництво моста, нині у самому розпалі. І політичні чвари лише на руку аматорам розпалювати пристрасті й ловити рибу в каламутній воді. Зрозуміло, що сам міст від цього не стає ні красивішим, ні міцнішим.

Коли днями я показувала макетні знімки моста одному закордонному колезі, у нього, образно кажучи, перехопило подих від заздрощів: «І це у вас у Києві?!».

Так, шановні, ВСЕ ЦЕ — у Києві, столиці нашої батьківщини...

Людмила МЕНЖУЛІНА.

ДУМКА ЕКСПЕРТА

Значення цієї посмішки почасти мені «розшифрував» Дмитро Підтуркін, керівник експертної групи однієї з консалтингових компаній, що відслідковують проблеми транспорту. Тривале будівництво він пояснює подвійним призначенням моста. Залізничну його частину розглядає як ключовий об'єкт реалізації програми введення швидкісного руху залізничними магістралями. Весь комплекс разом з новим Дарницьким вокзалом, каже експерт, покликаний обслуговувати такий рух. Але погано те, що до плану невдало «підв'язали» автомобільну складову. У полотно будівництва ввійшла більша промислова зона. Відселення підприємств і розташованих тут же приватних гаражів здійняло вартість проекту до небес і тягарем лягло на плечі замовника — залізниці. А міська влада із землевідведенням не поспішає. Хоча об'єктивно ще один автомобільний міст змученої пробками столиці потрібний як повітря — в Києві вже налічується більш як півтора мільйона тільки приватних автомобілів! Відкрити рух двома залізничними коліями нового моста можна було б уже в 2009 році, але як тоді монтувати його автомобільну частину? Кинути все на півшляху до мети — теж нерозумно, вважає Дмитро Підтуркін. І відзначає: «На превеликий жаль, завершення будівництва залежить ще й від політичної обстановки в країні. Міст став заручником боротьби між представниками різних політичних сил в органах влади. Залишається лише сподіватися, що ситуація зміниться на краще. Тоді прискориться й будівництво».

На знімку: поки що ми навчилися будувати тільки плани.

Фото з архіву дирекції з будівництва залізнично-автомобільного переходу через Дніпро в Києві.

Будівництво нашого моста завдовжки не набагато більше 1 кілометра тягнеться вже чотири роки

Щоб у кожній оселі заговорило проводове радіо

Чи можна було пом'якшити жорстоко–трагічний удар стихії в західноукраїнських областях? Безперечно, що так, якби скрізь працювало проводове радіо. Але з дев'ятнадцяти мільйонів радіоточок, які функціонували в Україні на початку 90–х років, нині залишилося близько п'яти. І кількість їх постійно зменшується.

У багатьох селах, які найбільше постраждали від повені, проводове радіо вже декілька років не працює. Наприклад, мої односельці із Ганева вже понад 10 років не мають можливості слухати чудові передачі Національної радіокомпанії України, Івано-Франківського обласного і Коломийського районного радіо. Зрозуміло, що вони не змогли почути й оперативну інформацію про наближення руйнівної повені. Зненацька 70 відсотків сільських будівель опинилося у смертельному полоні стихійного лиха. Чого тільки не забрала збурена вода!

Хто чесно скаже: що дешевше — підтримувати функціонування проводового радіо чи відновлювати знищені стихією господарства?

Замість того, щоб зупинити руйнування проводового мовлення, поновити й розширити колишню мережу, байдужі до української справи чиновники, роздмухують тезу, що «брехунці», «колгоспники» (так за радянських часів часто називали радіоточки) — атрибут більшовицької системи. До того ж проводове мовлення, на відміну від ефірного, яке приносить значні прибутки, є збитковим і не вписується в ринкові умови. Та, мабуть, суть не в цьому...

На Заході, де бал давно править ринок, є чіткі правила: як тільки він вступає у суперечність з державними, а отже, національними інтересами, його закони перестають діяти. В Україні ж телерадіоефір, за оцінками фахівців, на 90 відсотків заполонила агресивна, насильницька, порнографічна «культура» та брехлива і цинічна реклама. Велика кількість ефемівських радіоорганізацій і телекомпаній, на відміну від проводового мовлення Національної радіокомпанії, годує українських громадян примітивними сурогатами, видаючи їх за модерне мистецтво, пропагує «естетику зла», денаціоналізує, тобто зросійщує, американізує і навіть африканізує дітей, підлітків, молодь.

Псевдоринкова політика, в якій застрягла переважна більшість телерадіоорганізацій, аж ніяк не допомагає утвердженню високих моральних, духовних, національних ідеалів. Навпаки, велика кількість так званих рейтингових передач є витонченим засобом масового психопрограмування, знищення історичної пам'яті та державницького духу — це, поперше. А по-друге, українці, через те що в їхніх оселях сумно мовчать радіодинаміки, не отримують оперативних повідомлень про надзвичайні ситуації.

Керівникам держави Україна потрібно негайно припинити владні чвари, і водночас з іншими заходами щодо ліквідації наслідків повені та стихійного лиха відновити зруйновані мережі проводового радіомовлення.

Василь ЛИЗАНЧУК.

Львів.

Дванадцять років чекаємо на тепло

Наше селище Побузьке до 1996 року опалювалося від центральної заводської котельні. Коли пройшла хвиля перебудови, селище відключили від системи опалення заводу. З 1996 року квартири у багатоповерхівках, а їх 2400 — неопалювані! Але ми все одно вижили!

Нещодавно до заводу, і в тому числі до селища, підвели магістральний газопровід. У селищі організували вісім кооперативів, які виконують будівельно-монтажні роботи з підведення газу в житлові будинки.

У населення зібрані гроші, і вже виконані роботи із будмонтажу зовнішніх мереж газопроводу, що підходить до будинків. Але чомусь у квартири газ не підводять, роботи зупинені, з якої причини — невідомо. Але ж усього-то залишилося приєднати квартири до газового контуру — це два зварних стики. Холоди вже на носі, а газу й опалення в будинках мешканців немає...

Селищна влада не може вплинути на будмонтажні кооперативи, щоб ті завершили роботи й підвели у квартири газ. Не знаю, до кого звернутися по допомогу, щоб одержати бажане тепло. Ми чекаємо на нього вже 12 років!

Вадим ЛИСЕНКО,
депутат Голованівської районної ради.

Побузьке
Голованівського району
Кіровоградської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Водію, і мене заберіть...

Фото Людмили ХВОЇ.

Бобровиця
Чернігівської області.

Не можна ховати від глядачів історичні фільми

Дивлюся всі серії документального циклу про Велику Вітчизняну війну, останні — «Битва за Москву». Дуже гарні, правдиві фільми, але постає питання: чому вони йдуть уночі, коли переважна більшість населення України спить. А дивляться, напевно, такі, як я — пенсіонери, учасники бойових дій, інваліди війни й ті «сови», які можуть поспати ранком.

На мій погляд, ці фільми потрібно показувати вечорами, замість порожніх серіалів, у яких немає ні трагедії, ні гумору, ні змісту. Подивився — й забув наступного дня.

Не можна ховати від глядачів фільми про нашу історію. Патріотизм і героїзм, якими вони сповнені, треба нести в люди й, насамперед, у розум молодого покоління. Нехай вони подивляться, як боровся народ за батьківщину, як захищав і генерал, і солдат свою вітчизну, свою домівку.

З повагою,
Володимир КОЛЕНЧЕНКО,
інвалід Великої Вітчизняної війни, пенсіонер.

Одеса.

...А завтра — як Бог дасть

Попри всі негаразди, раз у три–чотири роки навідуюся до своїх родичів (а заодно і вклоняюся могилам померлих) у різних областях України. Як не прикро про це писати, але села пригнічують своєю убогістю і, на жаль, з кожним роком дедалі більше...

У вічі впадає хижацьке використання землі. Очевидно, що фермери не замислюються про сівозміни, їм потрібно вирвати гривню сьогодні, а завтра — як Бог дасть. Однобоке використання землі призводить до виснаження грунту та створення умов для розмноження шкідників і хвороб. І це вже вплинуло на якість урожаю цього року. Більшість зернових — фураж, який реалізовуватимуть за кордон за збитковими цінами. Бо в Україні годувати вже нема кого — тваринництво майже знищено.

Злочинне ставлення до селян демонструє влада в усіх областях. Їй байдуже, що молоко приймають за копійки і люди змушені вирізати корів. Натомість балон газу коштує до ста гривень, а його вистачає на пару місяців, щоб лишень підсмажити картоплю, тонна вугілля — близько тисячі гривень, а кубометр дров — понад сотню. Роботи у селах майже немає, пенсії у людей мізерні — виживай, як хочеш.

Анатолій МУЗИЧЕНКО.

Дніпропетровськ.

Мою облігацію прирівняли до знецінених вкладів

Мені 68 років — пенсіонер, заробив 43 роки трудового стажу на одному виробництві, здоров'я не маю. Мій лист — крик душі про допомогу, бо наш уряд мене пограбував і надії повернути свої кошти ніякої...

Ще у 1990 році через профкоми розповсюджували безпроцентні облігації на різні речі: холодильники, телевізори, автомобілі тощо. Я напозичався грошей і викупив облігацію на ВАЗ-2109 за 9,5 тисячі рублів (тоді це була вартість авто) з надією, що через три роки матиму машину. Та минуло вже 18 років!

Облігації почали погашати з дешевших. У 2007 році я неодноразово звертався до ощадбанку із запитанням, коли ж можна погасити свою облігацію на авто, а мені все відповідали — чекайте...

Керуючий навіть якось відмітив мене і пообіцяв, якщо перекажуть гроші для погашення облігацій, то мені повідомлять.

Коли у січні 2008 року я знову звернувся до ощадбанку, мені відповіли, що гроші на погашення облігацій поступили у кінці 2007 року, і хто встиг, той отримав. За облігацію у 9,5 тисячі повертали 10, хоча вартість автомобіля становила вже 42,5 тисячі. На додачу мене «заспокоїли», мовляв, вийшла постанова уряду, згідно з якою моя облігація прирівняна до знецінених вкладів — буде виписано ощадкнижку, з якої видадуть одну тисячу гривень, а залишок у 9 тисяч повертатимуть, як і старі знецінені вклади...

Скільки мені треба ще прожити, щоб уряд знайшов гроші для повернення?!

Віталій ТИМОШЕНКО.

Хмільник
Вінницької області.

Жити стало краще. Тільки кому?

Часто натикаюся в газеті на статті, в яких пишеться, що, мовляв, жити стало набагато краще. Я з ними абсолютно не згоден. Наведу приклад.

Моя внучка в 2001 році пішла в інститут. Щоб вступити на безплатну форму навчання, потрібно було заплатити 2500 доларів, а на платній щороку треба було викладати по 1000 доларів. Вивчившись, вона знайшла роботу, на якій одержує 800 гривень. Живе з батьками, свого житла не має. Квартири, звичайно, продають усім бажаючим, але коштують вони по 1000 доларів за квадратний метр. Хіба може вона зі своєї зарплати купити хоча б маленьку однокімнатну?..

Моя дружина була санітаркою в пологовому будинку й заробила пенсію 100 рублів. Сплативши 15 рублів улітку й 20 узимку за побутові послуги, на ті 80, що залишилися, вона могла безбідно прожити. Адже м'ясо коштувало 2 рублі за кілограм, а хліб — 20 копійок за буханець.

Шахтар отримував пенсію 150 рублів, а колишнього генсека М. Хрущова «попросили» на пенсію в чотири сотні.

Тепер же моя дружина одержує пенсію 500 гривень, з яких 250 потрібно віддати за комунальні послуги, а на 250 якось проіснувати. Адже м'ясо коштує 50 гривень, а хліб — 3 (найдешевший).

Шахтар тепер отримує пенсію 1500 гривень, а народний депутат — десятки тисяч.

Порівняйте...

Григорій МОЛЧАНОВ.

Канів
Черкаської області.

Суди мають бути народними

Слово «народний» у назві судів чомусь зовсім зникло. А шкода, дуже шкода, якщо ми хочемо стати справді демократичною країною.

Тепер на судових засіданнях найчастіше немає народних засідателів, а тому є велике поле свободи для прийняття суддею рішень за власним розсудом. І ніхто йому не указ, але при цьому суддя виконує закони країни, не дає порушувати Конституцію.

Але, якщо буває «перегин» у рішенні судді, то простій людині, не збагаченій знаннями юриспруденції, дуже важко це довести й виправити.

Враховуючи все сказане, я, громадянин своєї країни, хочу, щоб усі наші суди — суди України — відновили у своїй назві слово «народний». Це не повернення до минулого, а вимога сьогодення й прямий шлях до демократії — влади народу. Адже ми прагнемо стати демократичною країною, що захищає свободу слова й права людини.

Необхідно відновити значущість і важливість народних засідателів. Представники народу повинні брати в прийнятті рішень суддів активну й дієву участь.

Так, судді — розумні, грамотні, юридично підковані люди, які добре знають усі закони, але не дарма народна приказка каже, що одна голова добре, а дві краще.

Олександр ПЕРЕДЕРІЙ.

Маріуполь
Донецької області.

Оникіївський феномен?!

Ця Батьківщина — найулюбленіша, найкраща і найщедріша. Для оникіївців вона — ще й причина особливої гордості. Адже таких сіл в Україні нині небагато. І нагадують вони швидше міцні, впорядковані й доглянуті містечка, особливі своєю історією, традиціями й звичаями, надзвичайно тісними й теплими людськими стосунками. На противагу тим знедоленим сільським поселенням, у яких із закладів соцкультпобуту хіба що — фельдшерсько-акушерський пункт, ніякого виробництва, а всі, хто ще здатен до роботи, мандрують світами у пошуках хоч якогось заробітку. Ні, ні. Зовсім не хочеться якось образити чи принизити тих, кому не стала рідна місцина розрадою і допомогою. Не їхня в тому вина. Швидше, заслуга всіх оникіївців і кожного окремо взятого в тому, що Оникієве стало таким.

Невеличка кількагодинна екскурсія вулицями і закладами цього населеного пункту, спілкування із його людьми багатьом голосоукраїнцям пам'ятатимуться довго. Кому — надзвичайно міцними і гарними традиціями місцевої середньої школи, кому — відмінно налагодженим механізмом місцевого самоврядування, а кому — потужним виробничо-природним комплексом у складі Оникіївського держлісгоспу й однойменного лісництва. Ну а тим працівникам редакції, які люблять спорт, — звичайно, футбольними змаганнями. Редакційні футболісти-любителі провели тут дві товариські зустрічі. У першій перемогу здобули юні футболісти місцевої школи, в другій, зі збірною села, — перемогли голосоукраїнці.

Розповідь друга. Село і люди

Село Оникієве, центр сільської ради, розташоване за 30 км на південний схід від районного центру Малої Виски й за 7 км від залізничної станції Плетений Ташлик.

Історія міст і сіл УРСР. Кіровоградська область. К.1972

ДОВІДКА

Територія Оникіївської сільської ради охоплює 7605 гектарів, населення — 1842 жителя. До території ради входять п'ять населених пунктів: села Оникієве (1372 чоловіка, 520 житлових будинків); Новомихайлівка (236 чол., 95 буд.); Новокрасне (94 чол., 45 буд.); Новооникієве (12 чол., 20 буд.); Ленінське (105 чол., 53 буд.).

Без минулого немає майбутнього. З історії краю...

Виникло поселення біля витоків річки Великої Висі у XVIII ст. За місцевими переказами, в 50-х його роках на місці нинішнього оздоровчого центру «ОНІКС» (колишнього СПТУ № 37) поміщиця Оникіївська побудувала собі маєток. Це була красива споруда над ставом, з великим фонтаном, обсаджена хвойними та листяними деревами. Навколо маєтку почали будувати свої убогі хатини кріпосні селяни — власність поміщиці. Незабаром цих хаток набралося кілька десятків. Так і виникло село Оникіївка. За цією назвою воно відоме далеко за межами області.

Кріпосним село було до 1861 року. А в 1873-му маєток перейшов до рук пана Вилицького, який господарював аж до 1895-го та назви села не змінював. Після реформи селяни стали вільними, та залишалися залежними від поміщиків-власників економії — панів Вилицьких, Шев'якових (1893 — 1917 рр). Поміщик Шев'яков мав у своєму володінні майже 7000 десятин найкращих земель: 1335 десятин — в Оникіївці, решту — в інших селах. Промисловим виробництвом, за винятком виготовлення цегли на невеликій панській цегельні, селяни не займалися. Ця цегла здебільшого йшла на спорудження поміщицьких будівель, одна з яких збереглася донині й має історичне значення.

До Жовтневої революції Оникіївка залишалася невеликим селом — нараховувала два великі будинки, сто чотири хати і дві землянки. Населення становило 548 чоловік.

У часи революційних перетворень тут діяли гуртки й підпільні організації. Одна з таких у 1917 році очолила відкритий виступ проти поміщика. Пан, побоюючись розправи, втік, а економію повсталі розібрали. А в 1929 році почалася організація колективного господарства. Тягло, реманент, земля переходили в загальне користування. Переважна більшість бідних селян записувалися до колгоспу з великим бажанням. Більш заможні вичікували, і навіть відкрито виступали проти його організації. Проте до кінця 1930 року колективізацію повністю завершили. Колгосп отримав досить оригінальну назву — «Безвірник». А очолив його ставленик партії товариш Ройтман (у жовтні 1942 року Ройтмана разом із дружиною і трьома неповнолітніми дітьми розстріляли фашисти в Люцому лісі).

Її (історію) творили люди...

Після війни колгосп отримав назву «Победа». За колгоспний період у селі побудували будинок культури (сільські клуби — в селах Новомихайлівці, Новокрасному та Ленінському), школу, сільську лікарську амбулаторію, приміщення дитячого садка і ясел, будинок побуту, колгоспну контору, будинки-гуртожитки для майбутніх механізаторів і працівників телефонно-телеграфної станції, магазини. А в місцевому господарстві — автомобільний гараж, ангари, критий тік, тваринницькі приміщення. Розбудовувалися тракторні бригади та польові стани.

Загалом протягом усього часу існування господарства його керівництво змінювалося лише тричі. З 1947 по 1976 рік його очолював відомий господарник Герой Соціалістичної Праці Олексій Махинько. З 1995 року й дотепер господарство, яке змінило форму господарювання на сільськогосподарське товариство (СТОВ), очолює Анатолій Вишневський — один із тих керівників, завдяки яким Оникієве й має сьогодні статус міцного, гарного села з розвиненою інфраструктурою.

У 1986 році на честь воїнів-земляків, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни, вдячні односельці встановили меморіальний комплекс.

А в 1999 році, йдучи назустріч бажанням односельчан, сільські активісти керівник господарства Анатолій Вишневський, голова сільської ради Микола Каменєв, директор Оникіївського держлісгоспу Володимир Єрмолаєв вирішують відкрити в Оникієвому церкву — Українську Православну Церкву Серафима Саровського. Її збудували на кошти місцевого господарства, сільської ради й пожертвувань громадян.

Оникіївцям є ким пишатися і з кого брати приклад. Серед почесних земляків, які колись жили або живуть в селі — Герої Соціалістичної Праці Олексій Махинько й бригадир тракторної бригади Гаврило Катана, кавалери ордена Леніна депутат Верховної Ради України двох скликань ланкова Майя Каменєва й тракторист Володимир Красовський.

Щоб і працювати, і відпочивати...

У минулорічному конкурсі на кращу територію серед місцевих рад району Оникіївська сільська рада посіла друге місце. Діють в Оникієвому відділення зв'язку та Ощадбанку, тож пенсії, газети, журнали й письмова кореспонденція доставляються населенню вчасно. Забезпечено тут регулярне автобусне сполучення з районним та обласним центрами. Нещодавно зроблено тверде покриття дороги по провулку Перемоги, обладнано освітлення вулиць Жовтневої та Ленінської. Проведено реконструкцію пам'ятника воїнам-землякам, які загинули в роки війни. В усіх селах сільської ради надійно працює стаціонарний телефон-

Відкрито музей пам'яті жертв голодомору

Помирало сімнадцять людей щохвилини

До створення масштабної музейної експозиції в Меджибожі були залучені не тільки архівіст, історики, художники та музейні працівники, а всі мешканці краю. Адже тільки-но з'явилась ідея створення такого закладу, влада звернулась до подолян із проханням зібрати експонати для майбутньої експозиції. Практично не залишилось такого села чи селища, де люди не поділилися б своїми сімейними реліквіями, котрі нагадували про страшні події тих років. Акцію одразу підтримала Хмельницька обласна рада, виділивши для створення музею майже мільйон гривень. Матеріальну допомогу надавали керівники підприємств, приватні підприємці. Дуже часто пересічні хмельничани жертвували буквально по кілька гривень на музей, щоб долучитись до такої святої справи.

Вражаючі матеріали надали архівісти, співробітники Служби безпеки. За неповний рік з осені 1932-го до початку літа 1933 року від штучно організованого голоду в Україні загинуло десять мільйонів наших співвітчизників. Помирало сімнадцять людей щохвилини, тисяча — щогодини, двадцять п'ять тисяч — щодоби. У цьому трагічному списку є імена багатьох хмельничан. Уже тепер достеменно відомі імена більш як 34 тисяч загиблих від голоду. Але це ще не остаточна цифра, пошук жертв голодомору триває.

Старше покоління Летичівського, Деражнянського, Старосинявського районів досі пам'ятають «чорні дошки» оголошень, на яких безжально вписувались імена жертв. Віднайдені свідчення того, як в одне із сіл Теофіпольського району прибула рота солдатів, котра розстріляла практично всіх його мешканців за «саботаж» здавання хліба. А в селі Шрубків з фронтів Великої Вітчизняної не повернулось 123 чоловіки, а от під час голоду загинуло 1200.

Музейна експозиція складається із шести розділів, кожен із яких має свою скульптурну композицію, речові експонати, копії архівних документів, фотоматеріали. Але всіх їх об'єднано в одну філософсько-мистецьку композицію. Автором концепції став добре знаний на Поділлі скульптор, заслужений художник України Микола Мазур. Скульптурні групи виконав його син заслужений художник України Богдан Мазур. До створення композиції залучили групу талановитих художників та дизайнерів.

Музейний документ

«Людоедство: с. Поповцы: Бондарчук Ольга, беднячка, член н\хоза, но на работу не выходила, — зарезала своего ребенка, приблизительно 23\VI-33 г. Ребенок съеден. с. Щедрова: Токарчук Иван, 32 года, бедняк, чл. н\хоза, 7\VII-33 зарезал своего 4-летнего мальчика. Не успел съесть. с. Бабино: Щербак Горпина, 42 года, беднячка, чл. н\хоза, зарезала своего 4-летнего ребенка. Ребенок съеден...»

З відкриттям музею було презентовано перший том Книги пам'яті жертв голодомору на Хмельниччині. У ньому — наукові статті, архівні матеріали, свідчення очевидців. Уже підготовлено до друку і другий том видання, в якому буде поіменно названо всіх мешканців краю, що стали жертвами голоду.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

З відкриттям музею було презентовано перший том Книги пам'яті жертв голодомору на Хмельниччині

П'ять сіл входять до Оникіївської сільської ради Маловисківського району, що на Кіровоградщині. Для однієї тисячі вісімсот сорока двох чоловік — це мала батьківщина

ДОВІДКА

На території ради на сьогодні діють такі виробничі й обслуговуючі суб'єкти: СТОВ «Победа» (сільськогосподарське виробництво, 200 працюючих); центр електрозв'язку №72 ВАТ "Укртелеком" (надання послуг зв'язку, 50 працюючих); держлісгосп (вирощування лісових культур та їх переробка, 90 працюючих); оздоровчий комплекс «Лісова пісня» (оздоровлення населення, 36 працюючих); оздоровчий центр «Онікс» (оздоровлення населення, 12 працюючих); ветеринарна лікарня (надання ветеринарних послуг, 4 працюючих); 9 фермерських господарств; 22 приватні підприємці; Оникіївське сільське споживче товариство.

ний зв'язок, а з 2004 року територія сільради покривається ще й мобільним зв'язком операторів МТС і КиївСТАР.

Сільський голова Валерій Палій, на запитання про джерела такого, погодьтеся, не зовсім традиційного за сьогоднішніми мірками, сільського добробуту, відповідає скупо: «Робимо все, що потрібно. Й звичайно ж — гуртом. Усього цього не було б без спільних зусиль усіх сільчан. А поштовх, так би мовити — імпульс, для будь-якої доброї справи, проходить через виконком сільської ради. І хоч в кожного з його складу різні потреби й різні можливості, головне — спрямованість на кінцевий результат». Від себе додамо — досить пристойний кінцевий результат.

Склад виконкому Оникіївської сільської ради: Анатолій Вишневський (директор СТОВ «Победа»), Володимир Грозан (фермер), Віктор Живогляд (лісничий Оникіївського лісництва), Микола Малюга (фермер), Раїса Мірошніченко (секретар сільради), Василь Ніколаєнко (директор Оникіївської загальноосвітньої школи), Валерій Палій, голова сільради (голова виконкому), Сергій Слюсаров (директор Оникіївського держлісгоспу), Світлана Теліга (секретар виконкому).

Про здоров'я треба дбати

І в цьому оникіївцям допомагають медпрацівники сільської лікарської амбулаторії та фельдшерсько-акушерських пунктів. Вони надають землякам першу медичну допомогу, відвідують хворих вдома, до речі, на ходу автомобіль «швидкої допомоги». В приміщенні амбулаторії є і свій аптечний кіоск.

«Краще спортивне село»

Сказати, що Оникієве — спортивне село, означає не сказати нічого. Адже і молодь, і дорослі жителі села беруть активну участь у різних спортивних змаганнях місцевого, районного і навіть обласного рівнів. Про те, наскільки різноманітним є спортивне життя сільських спортсменів, розповідають нагороди — грамоти за перші місця в змаганнях з футболу та міні-футболу, волейболу, баскетболу, гирьового спорту, легкої атлетики, шахів і шашок, настільного тенісу, козацьких ігор, дартсу. Починаючи з 2003 року спортсмени сільської ради часто завойовують перше або друге місця в спартакіадах району. Протягом кількох років команда села виборювала перше місце в обласній спартакіаді за звання «Краще спортивне село».

Край житиме там, де є школа

Останні двадцять років школу очолює **Василь Ніколаєнко (на знімку вгорі у шкільному музеї)**, якого, як вважають батьки, «послав Господь». За часів його керівництва Оникіївська школа набула статусу неповної середньої, а з серпня 1998 року реорганізована в загальноосвітню школу І—ІІІ ст. В 2000 році школа вперше випустила в світ учнів із середньою освітою. Тут збережені й постійно поповнюються кращі шкільні традиції. Учні й учителі із задоволенням займаються спортом, художньою самодіяльністю, завжди виступають ініціаторами святкування Дня Перемоги, першого і останнього дзвоника, зустрічей з іноземцями — вихідцями з Оникіївщини. В стінах школи закладено дошку пам'яті, в якій зберігається звернення до ровесників 16 року третього тисячоліття. А ще школа першою в районі добилася того, що в ній запрацював комп'ютерний клас, почав підвозити дітей шкільний автобус. Сьогодні тут навчається 238 учнів, працює 38 фахівців. Приміщення школи швидше нагадує красиво оформлений клуб, мистецький салон чи музей. На її стінах, зокрема, знайшла місце й галерея місцевих художників. А подвір'я прикрашають фонтан, альтанка, безліч дерев і квітів. Тут, як і в багатьох інших зелених зонах рідного краю, попрацювали юні шкільні природолюби, активні учасники всеукраїнської акції «Майбутнє лісу в твоїх руках» зі шкільного лісництва.

А ще дбайливими руками багатьох поколінь школярів і їх наставників створено музей. На його стендах — і піонерська сурма, і прапор, і нагороди радянських та пострадянських часів, і подарунки сучасників. Від власної історії тут не відмовляються. Тож і не дивно, що молоді громадяни, які зростають в повазі до історії й шані до людей праці, так люблять рідне село, рідну землю...

ДОВІДКА

На території сільради розташовані такі діючі соціально-культурні об'єкти: загальноосвітня школа І—ІІІ ст., дитячий садок «Дюймовочка» (відвідує 45 дітей, в 2004 році проведено капітальний ремонт. Відремонтовано водяне опалення та водогін), сільський будинок культури, Новокраснівський і Ленінський сільські клуби, сільська лікарська амбулаторія, Новокраснівський і Ленінський ФАПи, перукарня.

Інна КОЛЕСНИК,
Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Під час футбольного матчу з «Голосом України».

Я — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Дещо про ПДВ

Відповідно до Закону України «Про податок на додану вартість», платниками ПДВ є будь-яка особа, котра:

❒ добровільно реєструється як платник цього податку;
❒ підлягає обов'язковій реєстрації;
❒ імпортує товари (супутні послуги) в обсягах, які підлягають оподаткуванню цим податком.

Таким чином, будь-яка особа, що здійснює господарську діяльність, може за власною ініціативою зареєструватись платником ПДВ.

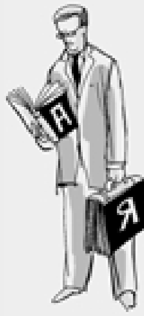
Однак передбачені також випадки, коли така реєстрація є обов'язковою:

❒ коли загальна сума від здійснення операцій з поставки товарів (послуг), нарахована (сплачена, надана) протягом останніх дванадцяти календарних місяців, сукупно перевищує 300 000 гривень (без урахування податку на додану вартість);
❒ коли особа уповноважена вносити консолідований податок з об'єктів оподаткування, що виникають внаслідок поставки послуг підприємствами залізничного транспорту з їх основної діяльності та підприємствами зв'язку, що перебувають у підпорядкуванні платника податку;
❒ коли особа поставляє товари (послуги) на митній території України з використанням глобальної або локальних комп'ютерних мереж;
❒ коли особа здійснює операції з реалізації конфіскованого майна.

Платником ПДВ виступає також будь-яка особа, що імпортує (для фізичних осіб — ввозить (пересилає) товари (супутні послуги) на митну територію України для їх використання або споживання на митній території України, незалежно від того, який режим оподаткування вона використовує згідно із законодавством.

У разі ввезення (пересилання) товарів (предметів) фізичними особами, не зареєстрованими як платники цього податку, в обсягах, які перевищують неторговий оборот, який підлягає оподаткуванню, такі особи сплачують податок на додану вартість під час перетину такими товарами (предметами) митного кордону України без реєстрації, виходячи з митної вартості товарів (предметів), яка перевищує розмір неторгового обороту.

Тепер звернімо увагу на такий аспект, як сплата єдиного податку. Відповідно до ч. 1 п. 6 Указу Президента «Про спрощену систему оподаткування» сплата фізичною особою — підприємцем єдиного податку звільняє його від обов'язку сплати ПДВ. Водночас Постановою Кабміну «Про роз'яснення Указу Президента України від 3 липня 1998 р. № 727» (Про спрощену систему оподаткування. — **Авт.**) встановлено, що платниками податку на додану вартість мають право бути також суб'єкти малого підприємництва — фізичні особи (у разі коли суб'єкт малого підприємництва — фізична особа приймає рішення бути платником податку на додану вартість, на нього поширюється дія Закону України «Про податок на додану вартість»). Суб'єкти малого підприємництва — фізичні особи, які до переходу на спрощену систему оподаткування, обліку та звітності були платниками ПДВ і після переходу до неї прийняли рішення про те, що вони не є платниками ПДВ, подають до відповідного органу державної податкової служби заяву про скасування реєстрації їх як платників і здають відповідне свідоцтво.

Варто відзначити також ще один момент. У березні цього року було внесено зміни до вищезазначеної постанови, відповідно до яких суб'єкт малого підприємництва, який не є платником ПДВ, у разі здійснення операцій з імпорту товарів на митну територію України сплачує податок на додану вартість у визначеному Законом України «Про податок на додану вартість» порядку. Таким чином, якщо ви імпортуєте товари на територію України, ви зобов'язані сплачувати ПДВ на загальних підставах, незважаючи на те, що ви оподатковуєтеся за спрощеною системою.

Ігор САНДУГЕЙ.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Після погоджень — до сесійної зали

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти рекомендує парламенту прийняти за основу проект закону про внесення змін до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Законопроект спрямований на реалізацію завдань урядової програми «Український прорив: для людей, а не політиків», зокрема, з оптимізації структури та напрямів державного фінансування наукової сфери.

Парламентарії переконані, що ухвалення документа дасть можливість удосконалити державне управління сферою наукової та науково-технічної діяльності, підвищити ефективність її бюджетного фінансування тощо.

Пропонується, зокрема, дати визначення окремим термінам чинного законодавства та уточнити деякі з них, визначити засади фінансового забезпечення наукової та науково-технічної діяльності.

Комітет затвердив склад робочої групи та доручив їй до 1 жовтня 2008 року підготувати і внести на його розгляд узагальнений проект закону, врахувавши зауваження та пропозиції академій наук, вищих навчальних закладів, наукових установ та організацій.

Вл. інф.

РЕЗОНАНС

Будьте відверті

Україна — «ведуча» країна світу з корумпованості.

Свого часу Ющенко обіцяв, що «злодії сидітимуть у в'язниці». Чому не сидять?

«Голос України» 22 серпня опублікував статтю: «Зі студента по нитці — вчителю на сорочку».

Чому правоохоронці, викривши хабарника, сором'язливо повідомляють: «стосовно посадовця Білгород-Дністровського кооперативного технікуму», «...директора професійного ліцею на Луганщині», «на гарячому спіймали посадовця державного морського інституту» в Херсоні?..

Треба публікувати списки хабарників, щоб громадськість знала своїх «героїв».

Гласність — засіб боротьби з цим ганебним явищем.

Тож за вушко та на сонечко злодіїв усіх мастей і окрасів незалежно від чину та партійної приналежності.

Віктор ЗАДОРОЖНИЙ,
інвалід Великої Вітчизняної війни, ветеран педагогічної праці.
Миколаївська область.

❒ *Сам сказав*

Так все забрехалося, здрібніло, обікралося! Їй-богу, те, що стало тепер з пресою, ти й уявити не можеш! На лобі фатальні слова: «Продається оптом і уроздріб, на час, на ніч, кому завгодно!» Лише поглянь у будь-які оголошення в найкращих газетах — адже це розпуста, розтління суспільства, сприяння всілякому шахрайству й запровадження розпусти…

Володимир ГІЛЯРОВСЬКИЙ,
московський журналіст XX століття.

Альтернатива бездуховності — віра

ПОЛЕМІКА

У розмові з кореспондентом газети «Голос України» Таїсою Мостовою, торкаючись питання викладання курсу «Християнська етика» в навчальних закладах, професор Ольга Сухомлинська заявляє, що всі сучасні підручники, посібники для вчителів християнської етики «не так порушують питання етики, як навертають дітей до віри, до церкви, а вже потім долучають до християнських доброчесностей» («Голос України» за 27.03.2008 р.)

Поміркуймо разом: те, що дітей долучають до церкви, до віри — це зашкодить моральному вихованню наших дітей, чи, можливо, посприяє тому вихованню? Відомий педагог К. Ушинський казав: «Є тільки один ідеал довершеності, перед яким схиляються всі народності — це ідеал, що дає нам його християнство. Воно дає життя і вказує вищу мету всякому вихованню».

Давно доведено, і цього ніхто не заперечує, що моральність справді віруючої людини набагато вища, ніж моральність безбожника. Побожна людина і на роботі, і в побуті ніколи вас не образить, не принизить вашої гідності, не обмовить.

Саме тому вважаю, дітей конче потрібно залучати до віри, не відокремлювати школу від Церкви.

На моє глибоке переконання, виховну роботу необхідно розпочинати з дітьми дошкільного та раннього шкільного віку. Отже, те, що ми прищепимо дитині в цей період, залишиться практично на все життя. Якщо ж через нашу неуважність, байдужість, некомпетентність дитина засвоїть шкідливі звички, то перевиховати її буде надзвичайно складно, іноді неможливо.

> Моральність справді віруючої людини набагато вища, ніж моральність безбожника. Побожна людина і на роботі, і в побуті ніколи вас не образить, не принизить вашої гідності, не обмовить.

На мою думку, якщо дитина не засвоїла правил з математики, фізики, граматики, якщо припустилася помилки в диктанті, то це ще не біда, тут усе можна надолужити. Якщо ж не вберегли дитину від морального падіння і через наше недбальство, байдужість вона втратила безцінні моральні чесноти, то це вже велика трагедія.

У своєму інтерв'ю Ольга Василівна, даючи оцінку християнським чеснотам, у тім числі й «богословським», патетично запитує: «Як їх розвести (чи роз'єднати) в процесі викладання?».

Ще далі вона заявляє: «Курси християнської етики мають бути світськими за змістом і лише за добровільним вибором (не в державному компоненті). І цей вибір мають зробити (повторюють) спочатку батьки, а потім сам учень».

Хочеться запитати шановного опонента: а якщо батьки деградують? Якщо вони далекі від цих проблем і зовсім не цікавляться вихованням дітей? Чи такі батьки зможуть зробити правильний вибір? А учень, що зростає в такій сім'ї, спроможний? Відтак термін-словосполучення «християнська етика» хіба не підказує нам, що цей предмет (саме предмет, а не курс!) повинен бути тільки християнським, а не світським?

Вважаю, предмет «Християнська етика» повинен бути в державному компоненті й викладатися в першу чергу. Адже у християнській моралі сконцентровано всі найвищі духовні цінності європейської цивілізації, християнські аргументи були і залишаються найважливішими, найпереконливішими.

Надто в наш час, коли каламутна хвиля алкоголізму, наркоманії, проституції гидким брудом заливає людські душі. Потрібно щось протиставити цій страшній бездуховності, яка з екранів телевізорів щораз ширше і глибше охоплює українське суспільство.

За такої ситуації предмет «Християнська етика» повинен певною мірою стати противагою злу, насильству, аморальності й у такий спосіб сприяти зростанню духовності.

Звичайно, у формуванні морально-духовної культури підростаючого покоління ми не можемо орієнтуватися на швидку віддачу, але вона неодмінно буде. Учитель тут ще не «живиє», суворим іспитом і для нього, і для його вихованців стане саме життя.

Степан БОВТЮК,
методист відділу освіти Городенківської райдержадміністрації.
Івано-Франківська область.

Збережімо професійно-технічні заклади

ДО ДОШКИ!

Правління Громадської Ради освітян і науковців України (ГРОНУ) розглянуло звернення Всеукраїнської асоціації працівників професійно-технічної освіти, в якому йдеться про наміри Кабінету Міністрів передати повноваження фінансування та матеріально-технічного забезпечення державних професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ) до регіональних державних адміністрацій.

«Професійно-технічна освіта є базовою у відтворенні продуктивних сил нашої держави. Нині система профтехосвіти трансформується в Європейський освітній простір, реформи, які здійснюються в ній, відповідають викликам часу», — вважає голова ГРОНУ Станіслав НІКОЛАЄНКО.

Правління ГРОНУ звернулося до уряду, Президента, Голови Верховної Ради.

Сьогодні наявними є перекоси у нормуванні трудових ресурсів: у ПТНЗ, зазначено у зверненні, готується в 6,2 разу менше кадрів у розрахунку на 10 тисяч населення, ніж у ВНЗ, тоді як на ринку праці зростає дефіцит саме кваліфікованих робітників. Останні 15 років професійно-технічна освіта (ПТО) переживає наслідки постійних, невиважених експериментів з реформування та оптимізації. Практично вона збережена завдяки зусиллям її працівників за сприяння прогресивних сил суспільства. Протягом цього періоду деякими урядовцями не раз робилися спроби передати ПТНЗ з державного бюджету до бюджетів регіональних державних адміністрацій.

За роки незалежності в Україні закрито і знищено понад 400 училищ, з яких у столиці — понад 20.

Нам, підкреслюють члени правління ГРОНУ, відоме нестримне бажання місцевих чиновників заволодіти матеріально-технічною базою ПТНЗ.

Правління заявляє про імовірність зміни механізму фінансового та матеріально-технічного забезпечення державних закладів. Такі дії суперечать чинному законодавству.

Посилання Міністерства освіти і науки на позитивні підсумки експерименту з фінансуванням навчальних закладів Львівської, Харківської областей та Києва з регіональних бюджетів, м'яко кажучи, непереконливі й не можуть бути адаптовані в усіх регіонах.

По-перше, його результати ніхто глибоко не аналізував. У деяких областях, де не було експерименту, показники діяльності ПТНЗ кращі.

По-друге, бюджети багатьох областей України є дотаційними і не готові до належного утримання ПТНЗ.

По-третє, громадськість стурбована намірами місцевої влади до непродуманих кадрових змін.

Крім того, є реальна загроза, що зміна моделі фінансування призведе до істотного зменшення обсягів державного замовлення на підготовку робітничих кадрів (винятково для свого регіону), зростанню безробіття серед педагогічних працівників, соціального напруження в трудових колективах ПТНЗ.

Громадська Рада освітян і науковців України закликає Кабінет Міністрів не приймати невиважених рішень і не ставити під загрозу існування професійно-технічної освіти в Україні.

Прес-служба ГРОНУ.

Фото Богдана МАСЛЯНИКА (з архіву «Голосу України»).

НАБОЛІЛО

Десять «Чому?» від учителя

Коли здоровий та міцний чоловік з вищою освітою не здатен утримувати свою родину, коли він не може дивитись в очі своїх синів, коли... Тоді і народжуються запитання «Чому?..»

Освітянин, котрий інтенсивно провів урок, випиваючи після нього склянку кави з бутербродом, по суті, «з'їдає» весь свій заробіток. Ставка вчителя не дорівнює середній зарплатні в промисловості, а становить менше її половини. Чому?

Не будучи прибічником ідеї підвищення податків на малий бізнес, вчитель не розуміє, чому його подвижницька діяльність обкладена податком набагато більшим, ніж прагматична діяльність підприємця.

Чому суспільство не знає посадові обов'язки учителя? Кому вигідні стереотипи про «високу» зарплату викладачів, про їхнє «постійне підвищення» кваліфікації. Тим часом він не має законної годинної перерви на обід і повністю задіяний на канікулах тощо.

Чому здебільшого пишеться тільки про проблему зовнішнього тестування, яка не є першочерговою в освіті? А проблеми дошкільної освіти, комп'ютеризації навчальних закладів?

Чому немає єдиної національної програми в галузі освіти, єдиного центру уніфікації підручників?

Сьогодні вчитель чомусь не є державним службовцем України. Він їй не служить?

Чому виховна функція педагога підмінена так званим класним керівництвом зі сміхотворною платнею 160—170 гривень на місяць? Кому вигідно підтримувати міф, «що нам нібито платять, а ми нібито працюємо»?

Методична робота вчителя нині вважається формою проведення його вільного часу і не відшкодовується державою. Чому?

Чому за умов сучасних світових цін відповідно випереджально не підвищується заробітна плата працівникам освіти? Профспілки, ау-у.

Від державних мужів ми не відчуваємо підтримки науковців та освітян щодо роздмухування політичних пристрастей та суперечностей. Чому?

Надайте відповідь, шановні можновладці, чи потрібен учитель Україні?

Олег ОФАТЕНКО,
викладач вищої категорії.
Нова Каховка Херсонської області.

Те, що дітей долучають до церкви, до віри — це зашкодить моральному вихованню наших дітей, чи, можливо, посприяє тому вихованню?

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, б-р Шевченка, б. 307) від 09 вересня 2008 року у справі №10/4149 товариство з обмеженою відповідальністю «Фірма «Планета», 20700, м. Сміла Черкаської області, вул. Саксаганського, б. 56, код ЄДРПОУ 21354736, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Юдицького Олександра Вікторовича (поштова адреса: 18018, м. Черкаси, пр-т Хіміків, б. 60, кв. 9, ідентифікаційний номер 2148301970), ліцензія Міністерства економіки України АБ №176122 від 19.07.2005 року, тел.: +38 050 333-71-20, тел./факс: +38 047 265-09-66. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 01.10.08 р. по справі №Б11/273-08 визнано банкрутом ТОВ «Стиль Груп» (Київська обл., м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 14), код ЄДРПОУ 34466014.

Ліквідатором призначено ТОВ «Венедія» (код ЄДРПОУ 33967922).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: 03113, м. Київ, вул. Лагерна, 46/48, кв. 40.

Господарський суд Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) постановою від 04.09.08 р. по справі №3/104-Б визнав банкрутом дочірнє підприємство ВАТ «Вібросепаратор» «ВС-Сервіс» (адреса: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, код ЄДРПОУ 30104048).

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Басюка Володимира Івановича.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 10001, м. Житомир, вул. Баранова, 93, тел.: (0412) 42-79-38.

До відома акціонерів
Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями "ЯЛІТА"
КОД за ЄДРПОУ 19013465

Повідомляє про чергові загальні збори акціонерів, які відбудуться 2 грудня 2008 року о 11.00 за адресою: АР Крим, м. Ялта, вул. Сеченова-Достоєвського,1

Порядок денний:

1. Звіт Генерального Директора Виконавчої дирекції о результатах діяльності дирекції за 2007 р.
2. Звіт Голови Наглядової Ради про результати діяльності за 2007 р.
3. Звіт Ревізійної комісії про результати фінансово-господарчої діяльності підприємства за звітний період.
4. Затвердження фінансових результатів та балансу товариства за 2007 р.
5. Розподіл прибутків за результатами роботи у 2007 р.
6. Обговорення фінансово-економічного стану товариства та заходів щодо виходу з кризової ситуації.
7. Внесення змін до складу Наглядової Ради.

Реєстрація акціонерів та їх представників здійснюватиметься за місцем проведення Зборів з 10.30 годин до 11.00 години у день проведення Зборів.

Для участі у зборах акціонери повинні мати при собі паспорт, представники (уповноважені особи) акціонерів-паспорт та довіреність на право участі у Зборах.

Основні показники фінансово-господарчої діяльності підприємства (тис.грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	80722,5	149189,5
Основні засоби	41880,6	128077,5
Довгострокові фінансові інвестиції	1763,4	307,3
Запаси	7221,7	1759,5
Сумарна дебіторська заборгованість	20007,1	4316,5
Грошові кошти та їх еквіваленти	75,8	407,7
Перерозподілений прибуток	-	-
Власний капітал	-	-
Статутний капітал	154677,6	154677,6
Довгострокові зобов язання	6346,2	4254,8
Поточні зобов язання	11213,8	4691,9
Чистий прибуток (збиток)	-100685,8	- 20563,8
Середньорічна кількість акцій (шт..)	83160	83160
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт..)	-	-
Загальна сума коштів ,витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Численність працівників на кінець періоду (осіб)	18	82

Господарський суд Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив провадження у справі №2/174 про банкрутство комунального підприємства «Комунальник» при Долинській міській раді, юридична адреса: 28500, Кіровоградська область, м. Долинська, вул. Леніна, 50, р/р 26009307350693 в Долинському відділенні Промінвестбанку.

Розпорядником майна призначений Салатов Сергій Володимирович (ліцензія серія АБ №216837 від 17.03.2005 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) Постановою від «03» липня 2008 р. по справі № 5/189-Б-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру Державне підприємство «Спеціалізована пересувна механізована колона - 560», ЄДРПОУ 14120437, адреса: Херсонська область, м. Нова Каховка.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марченко Сергія Олександровича, ліцензія серія АБ № 216928 від 14.04.2005 р.

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 01.10.08 р. по справі №Б11/274-08 визнано банкрутом ТОВ «Промсистем» (Київська обл., м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 14), код ЄДРПОУ 34466025.

Ліквідатором призначено ТОВ «Венедія» (код ЄДРПОУ 33967922).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: 03113, м. Київ, вул. Лагерна, 46/48, кв. 40.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Статус»
Адреса: 02160, м. Київ, пр-т Возз'єднання, 15, офіс 109, тел.: 492-80-78

ПОВІДОМЛЯЄ, що

поліси обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів №ВА 4611118, ВА 4612174, ВА 2797420 та спец. знаки СН 94473, СН 94474, СН 94478, СН 94479, СН 94480, СН 94481, СН 94482, СН 94483, СН 94508 у зв'язку з їх втратою визнані недійсними.

Господарський суд Хмельницької області постановою від 29.09.2008 року (справа №3/135-Б) визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо СТОВ «Прогрес», вул. Колгоспна, 12, с. Христівка Ізяславського району Хмельницької області, ідентифікаційний код 30868806.

Ліквідатором призначено Кунашенка В. І.: 30400, Хмельницька область, м. Шепетівка, вул. Шешукова, 10, кв. 30, тел.: (803840) 5-49-45.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Київської області 17.09.2008 р. винесено постанови по справах № Б11/254-08, Б11/255-08, якими ТОВ «ФБГ Імпера», ЄДРПОУ 33936941 та ПП «Купер Пістонс», код ЄДРПОУ 35585197 (07200, Київська область, смт. Іванків, вул. Київський шлях, 1, код) було визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Бородія Олександра Васильовича (ліцензія серії АБ № 271608 від 20.12.2005 р.), поштова адреса: 02068, м. Київ, а/с 48, т. 8 (044) 223-86-37.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, т. 056 377-18-58) від 02.10.2008 року у справі № Б26/159-08 Державне підприємство «Придніпровський завод кольорових металів» (51917, м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровська обл., пр. Аношкіна, 179, т. (05692) 336-67, ідентифікаційний код 25015310, рахунок 26004301171907 філія «Промінвестбанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Титич Віталія Миколайовича (ліцензія Держаного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 347352 від 10.01.2008 року на право провадження господарської діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора). Адреса для листування: 04070, м. Київ, вул. Волоська, буд. 50/38, оф. 130, т. (044) 467-74-71 (72).

Оголошується конкурс
на сучасний український детектив,

так чи інакше пов'язаний з Україною чи українцями, який цікаво читати, пригодницький, психологічний чи науковий, обов'язково - неполітичний!!!

Для створення редакційного портфеля 2009 року, обсягом до 30 журнальних аркушів, сучасною українською не суржиковою мовою, з героями, які небезпідставно вболівають і захищають українське, перемагають, не байдужі до сучасного настрою та деребану. Можливо створення постійного українського Мегре.

Гонорар — 2500-3500 гривень.

Прийом творів — з 01.11.08 по 05.03.09 рр.

Твори приймаються за поштовою адресою: 03055, м. Київ, а/с 12 з позначкою «На конкурс журналу «Дніпро», електронною поштою: lit-gur-dnipro-detectiv@kas-ua.com.

Фото автора і стисла біографія (на півсторінки) будуть обов'язково надруковані у журналі!

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 14.08.08 р. по справі №10/136-08 визнано банкрутом приватне підприємство «Профіт-К» (м. Вінниця, вул. І. Бевза, б. 34, кв. 248, код 31909612).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

В оголошенні опублікованому в «Голосі України» №182 від 25.09.08 р. про проведення аукціону з продажу майна ВАТ «Дніпровський машинобудівний завод», розрахунковий рахунок ТБ «Альянс» читати так: (код ЄДРПОУ 30010264, р/р 26000050600516 в ЗАТ КБ Приватбанк, м. Дніпропетровськ, МФО 305299).

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 09.10.2008 р. у справі № 24/380-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Бізнесдім-2007» (01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 33-Б; код ЄДРПОУ: 35647918; п/р 26000304684 в АБ «Діамантбанк», у м. Києві, МФО 320854) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено фізичну особу - підприємця Чорного І. І. (01024, Київ-24, а/с 89). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 20.05.08 р. по справі №5/161-08 визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності Вікулова Михайла Вікторовича (м. Вінниця, вул. Некрасова, 64, код 3100622711).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 14.05.08 р. по справі №10/76-08 визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності Роік Олени Василівни (м. Вінниця, пров. Ясний, 8, код 2486505783).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) ухвалою від 28.07.08 р. порушено провадження у справі №10/135-08 про визнання банкрутом Приватне підприємство «Мега-Холдинг» (м. Вінниця, провулок Баженова, 16, код 32719113).

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Лещенка А. М. (смт. Турбів Липовецького району Вінницької області, вул. Червона гірка, 43, моб. тел.: 8-050-313-90-13).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 24.04.08 р. по справі №5/143-08 визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності Дудник Аллу Володимирівну (м. Вінниця, вул. Малиновського, 25, кв. 8, код 2263605944).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) постановою від 14.05.08 р. по справі №10/89-08 визнано банкрутом Суб'єкта підприємницької діяльності Боянова Руско Йордановича (м. Вінниця, вул. Юності, 13, кв. 17, код 2722220716).

Ліквідатором по справі призначено ДПІ у м. Вінниці (м. Вінниця, вул. 30-річчя Перемоги, 21, тел.: 46-04-04, 46-49-56).

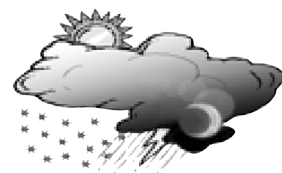
Ухвалою Господарського суду Закарпатської області по справі № 10/210 ТзОВ «Газ конвектор Україна» (юридична адреса: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Бачинського, 65/2,22, кв. 2, код ЄДРПОУ 3117898) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Воронова Ю. М. (ліцензія АБ № 271760), 79010, м. Львів, вул. Піскова, 21, кв. 4.

Акціонери Відкритого акціонерного товариства «Готельний комплекс «Русь» - ПКОВ «Хімаліта Лімітед» (HIMALITA LIMITED); ПКОВ «Кетопез холдінгс Лімітед» (Ketopez Holdings Limited); ПКОВ «Хімі Електронікс Лімітед» (Himi Elektronics Limited), ТОВ «Венчурні інвестиційні проекти» для ПЗНВІФ «Міжрегіональний венчурний фонд», ТОВ «Перший адміністратор пенсійного фонду», які в сукупності володіють 27 538 920 (двадцять сім мільйонів п'ятсот тридцять вісім тисяч дев'ятсот двадцять) штук акцій простих іменних - номінальною вартістю 1 (одна) гривня за акцію, повідомляють, що не будуть брати участь у загальних зборах акціонерів ВАТ «Готельний комплекс «Русь» , які призначені на 11 жовтня 2008 року о 10:00, реєстрація учасників зборів 11 жовтня 2008 року з 9:00 до 9:45, місце реєстрації та проведення зборів: приміщення конференц-залу готелю «Славутич» за адресою: Україна, м. Київ, вул. Ентузіастів/Русанівська набережна, 1/2.

ПАРАД ПОРАД

№ 193 (4443) П'ЯТНИЦЯ, 10 ЖОВТНЯ 2008

11 жовтня — мінлива хмарність. Без опадів. Вночі та вранці місцями туман. Вітер північно-західний, північний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—8°, на узбережжі морів до 10°. У східних областях та на півночі Лівобережжя місцями заморозки 0—2°, вдень 11—16° тепла, на Закарпатті до 20°; на високогір'ї Карпат вночі 0—5° тепла, вдень 4—9°. У Києві та області — мінлива хмарність. Без опадів. Вночі та вранці місцями туман. Вітер північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—8°, вдень 11—16°.

ЦЬОГО ДНЯ, 10 ЖОВТНЯ

❑ **1848.** Народився Олександр Бородін, інженер і вчений у галузі залізничного транспорту. В 1881 р. на базі Київських майстерень створив першу в світі лабораторію для випробувань паровозів у стаціонарних умовах. ❑ **1853.** У Києві відкрито пам'ятник князю Володимиру, хрестителю Русі. ❑ **1908.** Народилась художниця Палажка Глущенко, майстер петриківського розпису. ❑ **1932.** У Харківському фізико-технічному інституті вперше в країні проведено ядерну реакцію із розщеплення атомного ядра літію. ❑ **1933.** Пуск Запорізького заводу феросплавів. ❑ **1943.** В СРСР засновано орден Богдана Хмельницького. ❑ **1993.** У Москві, біля мавзолею Леніна, ліквідовано почесну варту.

УРОКИ НАСТРОЮ

Жовтий колір спонукає до роботи, а червоний додає сил

Психологи стверджують, що біжутерія лікує. Купівля нових сережок або каблучки допомагає зняти стрес і підвищує настрій. А примірка прикрас викликає щось подібне до трансу і дає змогу абстрагуватися від повсякденних думок. Виявляється, цей стрибок з реальності корисніший для нервової системи, ніж 8 годин сну!

Щоб заспокоїтися ввечері або перед відповідальною зустріччю, досить розсипати на столі і кілька хвилин перебирати улюблені прикраси, милуючись ними. Яскравий блиск кольорових скелець допоможе розслабитися. Крім того, біжутерія лікує і суто фізично. Особливо якщо вона виготовлена з натуральних матеріалів. Дерево містить ароматичні смоли та олії, які, поступово випаровуючись, проводять з нами непомітні сеанси ароматерапії. Морські мушлі містять речовини, що мають знеболюючий ефект. Помічено, що любителі перламутрових прикрас рідше за інших п'ють анальгін і звертаються до лікаря.

Саме тому, що біжутерія використовує насичені кольори, вона може стати і частиною кольоротерапії — лікування кольором. Відомо, що чисті кольори — це хвилі різної частоти, що впливають на енергетичний баланс людини. Тому за допомогою яскравої біжутерії можна моделювати настрій. Наприклад, жовтий колір спонукає до роботи, червоний додає сил, блакитний приборкує апетит, коричневий заспокоює, жовтогарячий послаблює страх. Залишається тільки надягнути браслет або перстень потрібного кольору — і вдалий день вам забезпечено.

ВАШ ВИБІР

Зелененькі огірочки

Купуючи на стихійних ринках квашену продукцію, не «кидайтеся» на апетитні зелені огірочки.

Огірки, приготовані у мідному посуді, мають дуже привабливий зелений колір — майже такий, як свіжі. Але зелений колір — ознака насиченості окисом міді, тож ці огірки надзвичайно шкідливі для здоров'я.

Принаймні, щоб перевірити якість продукту, треба встромити в огірок чисту сталеву голку. Якщо плоди були приготовані у мідному посуді, голка набуде мідного забарвлення.

Ферма для дощових хробаків

НА ГОРОДІ

Хочете у найближчі 4—5 років підвищити родючість грунту в 5—10 разів і отримувати хороші врожаї картоплі? Для цього вам доведеться завести у себе на ділянці ферму для... дощових хробаків. Немає невтомніших городніх трудівників — родючість грунту на 90 (а можливо і на всі 100) відсотків залежить саме від них. Дощові (або земляні) хробаки — головні санітари землі: живляться винятково органічними залишками, переробляючи їх на біогумус. За 24 години хробаки на сотці переробляють 2,5 кг грунту збагачуючи його гумусом, а за сезон — майже 500 кг.

Технологія вермікультивування — розведення дощових хробаків надзвичайно проста, вважають спеціалісти, і під силу навіть дачнику-початківцю. Зробіть невисокий (до 40—50 см) ящик. Дно його обов'язково чим-небудь укріпіть (тією ж металевою сіткою), інакше миші і кроти негайно прийдуть поласувати хробаками. Потім викладіть компост і добре його зволожте. Якщо з грудки, затиснутої в кулаці, з'явиться 1—2 краплі води, отже, вологи достатньо. Накрийте темною плівкою або мішковиною (нехай постоїть 5—7 днів), періодично поливайте. Водночас займіться пошуком хробаків — їх завжди багато навколо тваринницьких ферм, буртів гною, звалищ. Збирайте їх у теплі дні у посудину, наповнену тим грунтом або органікою, в якій вони жили.

Хробаків можна і принадити. Біля малинника або біля огорожі викопайте яму на багнет лопати, на дно киньте торішній компост і зволожте його. Усе прикрийте дошкою або мішковиною. Через тиждень у вас буде гарний «улов».

У центрі кожної грядки з органіки зробіть лунку (як для посадки картоплі) і висипте у неї хробаків. Все розрівняйте і вкрийте темним матеріалом, що добре пропускає повітря. Через добу субстрат треба зволожити. За спекотної погоди поливайте його частіше, ніж огірки.

Через тиждень перевірте, як почуваються «новосели». Якщо жваві — все гаразд. Мляві і навіть не ховаються від світла? Погано. Швидше за все, отруїлися пестицидами, які були в органіці. Або ж температура і вогкість грядки виявилися некомфортними. Доведеться шукати нову популяцію. А потім готувати і новий компост.

Якщо ж «новосели» почуваються добре, на 3—4 тижні їм можна дати спокій, не забуваючи поливати теплою водою.

Оскільки хробаки активно розмножуються, кожні 2—3 тижні (а то й частіше) додавайте нову порцію живлення, тобто, компосту — 10—15 см. Останній раз підгодуєте невтомних трудівників у жовтні. І на цей рік — досить. Попереду — зима.

За сезон грядка з хробаками стала значно вищою, «підросла». Наприкінці жовтня — початку листопада її верхню частину (ту, де хробаки) перенесіть на іншу ділянку. Вкрийте шаром (40—50 см) компосту і обрамуйте дошками. Грядку потрібно добре зволожити, накрити. Не хвилюйтеся: «новосели» не змерзнуть — щойно температура знизиться до плюс 5, підуть углиб землі і впадуть у зимову сплячку. Стару грядку утеплювати не треба. Лише добре полийте, щоб промерзла як слід. Навесні, як тільки земля відтане і провітриться, поживний субстрат можна вносити під всі культури. Якщо хочете вирощувати розсаду перців, томатів, огірків, баклажанів, капусти, змішуйте його із землею у співвідношенні 1 до 2. Якщо замульчувати пристовбурові кільця хоча б шаром 1—2 см, то яблуні, груші, сливи, вишні будуть плодоносити кожен рік. Не відмовляться від підживлення і агрус, смородина, малина, полуниця, виноград.

Оскільки перша партія вермігумусу буде невеликою, витрачайте його економно, але з користю. При висаджуванні розсади в грунт у кожну лунку достатньо покласти його по жмені. Під картоплю і помідори — по літру. Огірків і полуниці буде більше, якщо грядку замульчувати невеликим (1—2 см) шаром. Подякують за таке підживлення квіти і декоративні культури.

Біогумус — ще й ліки для землі, що відновлюють її після забруднень. Він зв'язує солі важких металів і радіонукліди, роблячи їх недоступними для рослин.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Опале листя підкаже

ДАЧНИКАМ НА ЗАМІТКУ

У жовтні висаджують щавель, ревінь, естрагон та інші культури. Настав час садити яблуні, заготівлі живців. Зробити це потрібно до морозів. Пагони завдовжки 20 см зрізають у верхній частині крони яблунь. Узимку живці зберігають під снігом, попередньо обгорнувши їх мішковиною.

З усієї присадибної ділянки збирають опале листя і закопують його в огірковий парник або складають у компостну купу. Насадження цибулі, коренеплодів, меліси, залишені на зимівлю, накривають листям. Збирають моркву, буряки, ріпу, редьку зимову, брукву та інші овочі. Зібрані овочі закладають на зберігання.

У поліетиленові мішки набирають землю для весняної розсади в кількості — мінімум 6 відер. Причому землю потрібно брати з незараженої фітофторою ділянки, з внесенням суперфосфату з розрахунку 1 ст. ложка на відро.

Якщо земля дуже насичена вологою, її перекопування можна відкласти ближче до холодів. А от на ягідників чекають турботи. Потрібно обрізати після листопада малину, агрус і смородину. Опадаючи, листя підказує нам, що рослина готова до зимівлі. От і потрібно зрізати старі гілки, зробити коротшими довгі.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОРИСНО ЗНАТИ

Як розв'язати вузол

● Клейкі сліди медичного лейкопластиру легко й безболісно видаляються зі шкіри ваткою, змоченою в олії. Для батьків малюків ця порада особливо актуальна.

● Працюючи з будівельною піною, приготуйте заздалегідь кілька смужок поліетилену. Вдавлюючи з їхньою допомогою розбухлу масу у вузькі щілини, ви забезпечите надійну герметизацію.

● Подушечку з голками краще зберігати у баночці з кришкою, наприклад, з-під крему. І безпечніше, і голки не загубляться.

● Щоб позбутися солей, які закривають отвори душу, не розбираючи пристрій, налийте у поліетиленовий пакет підігрітий оцет і занурте у нього розпилювач на 8—10 годин. Пакет зав'яжіть мотузком або заліпіть скотчем.

● Розв'язуючи туго затягнутий вузол, припудріть його тальком (дитячою присипкою). Мотузок стане слизьким і легше розв'яжеться.

● Спосіб приготування панірувальних сухарів з м'якого хліба: заморозьте шматок хліба у морозильнику, а потім натріть його на тертушці.

Холодні підвали, льохи, ями...

ЗБЕРІГАЄМО ОВОЧІ

Усі ці приміщення придатні для тривалого зберігання овочів. Обов'язково має бути обладнана вентиляція для видалення надмірної вологи і зниження температури. Для овочів бажане швидке (протягом кількох діб) зниження температури до оптимальної. Водночас картопля 2—3 тижні потребує підвищеної (10—16 градусів) температури. У цьому разі можна обладнати два відсіки.

Вологість зменшують вентилюванням приміщення в холодну ясну погоду, а збільшують, розбризкуючи воду.

Потрібно враховувати розподіл температури в приміщенні. На підлозі і біля зовнішніх стін завжди холодніше, ніж на полицях і біля стелі. Різниця може досягати 3—5 градусів.

Необхідну вологість у кожній партії продукції неважко регулювати за допомогою тонкої поліетиленової плівки, пакетів, вкладишів у ящик, перекладання вологим піском, укривання рогожею і т. д. Поліетиленову тару не можна щільно закупорювати.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

На сторінці використано інформацію Укрінформу.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2647

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

